

JUNI-JULI 1970

NEDERLANDSE EDITIE
the **PLAIN TRUTH**
a magazine of understanding

de

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

SEHOLET

Dit schrijven ONZE LEZERS

Positief

„Niet alleen ikzelf, maar ook mijn drie kinderen tussen 15-20 jaar lezen uw tijdschrift. Wij vinden het zeer interessant, niet alleen omdat het de algemene ontwikkeling te goede komt, maar persoonlijk vind ik één ding het belangrijkste, namelijk dat het zich in alle onderwerpen positief uitdrukt. Je blijft niet zitten met vragen als: „En wat nu?“

R. G., Amsterdam

Onobjectief

„Gaarne zou ik van u de boekjes *De zeven regels voor succes* en *Hippies* ontvangen. Verder vind ik uw blad vrij onobjectief en eenzijdig. U bent sterk bevooroordeeld, wat blijkt uit het feit dat er voor u niets anders en beters bestaat dan de Bijbel. Ik kan niet begrijpen waarom u persé iemand of iets, in dit geval God en de Bijbel, over uzelf stelt. Het lijkt mij dat u handelt vanuit een sterk idealisme.”

R. V., Veldhoven

Gesterkt

„Verlangend kijk ik steeds uit naar *De ECHTE WAARHEID*, die ik lees en herlees, en zodoende geen tijd meer kan vinden andere tijdschriften door te nemen. Wat de toekomst zal brengen is mij nog steeds een raadsel, maar met de steun van uw tijdschrift hoop ik de komende tijd gesterkt tegemoet te kunnen gaan.”

H.v.S., Rotterdam

Hoofdletters

„Hierbij deel ik u mede dat ik uw tijdschrift niet meer wens te ontvangen. Ik heb nl. geen behoefte aan een tijdschrift dat met capitale en dikgedrukte letters en met vele onderstrepingen moet staven wat het profeteert. Ik vind het verder bijzonder onaangenaam dat uw blad zo sterk godsdienstig georiënteerd is. Dit wil echter niet zeggen dat ik geen respect heb voor uw overtuiging. Mijn voorkeur gaat uit naar een blad dat volkomen neutraal is,

en mij interessante gebeurtenissen, politieke situaties, allerlei wetenswaardigheden e.d. voorschotel.”

Mej. S.v.D., Rijen

Klaarheid

„Gaarne wil ik u hartelijk danken voor het gratis toezenden van *De ECHTE WAARHEID*. Je kunt wel stellen dat het vandaag aan de dag een uniek geval is dat men iets gratis krijgt, en in dit geval is het helemaal onvoorstelbaar, vanwege de boeiende inhoud, de objectieve en duidelijke manier waarop u de dingen benadert en juist zo ontzettend veel klaarheid tracht te brengen in de duistere toestand waarin wij ons nu bevinden, en ik ben er heilig van overtuigd dat u de vooroordelen van veel mensen te niet doet, d.m.v. uw publicaties over b.v. de Hippies, de Bijbel e.v.a. actuele vraagstukken.”

P. F., Oostzaan

Oase

„Laat het voor u meer gezegend zijn om te geven, voor mij is het gezegend om van u te ontvangen en te leren. Uw blad is werkelijk een oase temidden van de hedendaagse tijdschriften, kranten e.d. en ook van radio en tv. *De ECHTE WAARHEID* helpt, met de Bijbel, de dingen van vandaag te zien, zoals ze zijn en wiegt ons wat dat betreft niet in slaap. Dat er behoefte aan uw blad bestaat blijkt uit het feit, dat na uitlening aan mijn schoonouders zich vier, naar men zegt, hebben gemeld om abonnee te worden.”

J. N., Hoogeveen

„Sinds dit jaar ontvang ik geregeld uw blad. Hoewel ik in het begin er wat sceptisch tegenover stond, moet ik nu zeggen, dat de meeste artikelen mij zeer boeien en dat niet alleen, doch ook ruimere perspectieven geven dan menige filosofie, van welke zijde die dan ook komt. Ik bewonder uw opmerkelijke stijl van schrijven en uitleg die mij tot ernstig nadenken stemt.”

Chr. v. IJ., Groningen

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Juni-Juli 1970

3^e jaargang

No. 6-7

Wordt maandelijks uitgegeven in Pasadena (Californië), Radlett (Engeland) en North Sydney (Australië) door Ambassador College. Franse editie wordt uitgegeven in Pasadena, Californië; Nederlandse en Duitse edities in Radlett, Engeland; Spaanse editie in Big Sandy, Texas. © 1970 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

CHEF-REDACTEUREN

Dr. Herman L. Hoeh
Roderick C. Meredith

REDACTEUR VORMGEVING

Arthur A. Ferdig

Kernredactie

William Dankenbring Gene H. Hogberg
Vern L. Farrow Paul W. Kroll
David Jon Hill Eugene M. Walter

Regionale Redacteurs: Engeland: Raymond F. McNair; Australië: C. Wayne Cole; Zuid Afrika: Robert Fahey; Duitsland: Frank Schnee; Zwitserland: Colin Wilkins; Filippijnen: Arthur Docken; Zuid-Amerika: Enrique Ruiz.

Redactiestaf: Gary L. Alexander, Dibar K. Apartian, Robert C. Boraker, Charles V. Dorothy, Jack R. Elliott, Gunar Freibergs, Robert E. Gentet, Ernest L. Martin, Gerhard O. Marx, L. Leroy Neff, Richard F. Plache, Richard H. Sedliacik, Lynn E. Torrance, Basil Wolverton, Clint C. Zimmerman.

Documentatie: Dexter H. Faulkner, Donald D. Schroeder, Karl Karlov, Paul O. Knedel, David Price, Rodney A. Repp, Charles P. Vorhes, W. R. Whikehart.

Fotografie: Norman A. Smith, Joseph Clayton, Lyle Christopherson, Frank Clarke, David Conn, Jerry J. Gentry, Ian Henderson, John G. Kilburn, Salam I. Maidani.

Ontwerp en uitleg: Terry Warren, Ted Herlerson, Donald R. Faast, Thomas Haworth, Roy Lepeska, William S. Schuler, John Susco, Herbert A. Viera, Jr., Andrew C. Voth, Peter Whitting, Monte Wolverton.

Administrateur

Albert J. Portune

— Nederlandse Editie —

HOOFDREDACTIE

Hoofdredacteur: Dick Gagel

Redactie-assistent: Jan Ursem

Redacteurs: Matthieu Janssen, Jo van der Wende, Han Wilms.

Vertalers: Roger Franck, Henri Vandorselaar, D. Nieberg, J. Ursem, Sr.

Secretarissen: Charlotte Cordell, Iepke Klarenberg, Gerda Zonneveld.

UW ABONNEMENT is reeds door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

Abonnees in Europa, Afrika of Azië gelieven hun correspondentie te richten aan: Ambassador College, Postbus 496, Arnhem, Nederland. Indien elders woonachtig: Ambassador College, Dutch Department, P. O. Box 1030, Pasadena, California 91109, U.S.A.

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel oud als nieuw adres.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

IN VORIGE nummers heb ik in dit persoonlijk praatje met onze lezers geschreven dat anderen het nieuws berichten, de gebreken van de wereld beschrijven, maar dat *De ECHTE WAARHEID* de betekenis duidelijk maakt, de oorzaak laat zien en vertelt hoe deze euvels verholpen zullen worden!

Maar om u de *OPLOSSINGEN* te kunnen geven moeten we eerst de problemen beschrijven.

In het Februari-Maart nummer sloot ik mijn praatje af met de belofte, dat ik in dit nummer u zou proberen uit te leggen, *WAAROM* de knapste koppen der wereld de meest belangrijke en kwelende problemen van de mensheid niet kunnen oplossen.

Denk eens na over deze schijnbaar ongelooflijke paradox!

Het verstand van de mens is zo verbazingwekkend briljant — heeft zo'n onmetelijke capaciteit dat het de factoren van tijd, ruimte, inertie, aantrekkingskracht, kracht en energie kan oplossen, en de instrumenten kan uitvinden om mensen naar de maan te zenden en weer terug te brengen. Toch in ditzelfde briljante menselijk verstand, in al haar veelzijdigheid, ingewikkeldheid en bekwaamheid *de problemen van de mens hier op aarde niet oplossen!*

De leiders op het gebied der wetenschap, technologie, industrie, overheid en onderwijs hebben een welhaast onvoorstelbaar wonderbaarlijk en bekwaam verstand.

Wat een *RAADSEL!*

Menselijk verstand, zo groot en toch ook weer zo *HULPELOOS!* De weg naar *VREDE* kent de mens niet! Noch de weg naar geluk en allesomvattend overvloedig leven!

Vergeleken met het brein van een dier is het menselijk verstand *oneindig* groter, ongelooflijk meer bekwaam. De kloof tussen dierlijk brein en menselijk verstand is *ENORM.*

Maar *WAAROM* is het menselijk verstand dan toch zo *HULPELOOS?*

Daar is een reden voor! En die reden is dat de mens niet begrijpt *WAT HIJ IS!* Hij begrijpt niet *waarom* hij hier is! Hij begrijpt niet *WAT* nu precies het menselijk verstand is! Hij begrijpt niet waarom er zo'n kolossale kloof tussen het dierlijk brein en het menselijk verstand bestaat!

De mens, in tegenstelling tot het dier, wordt geconfronteerd met emotionele, morele en geestelijke problemen. Deze begrijpt hij niet, en gedurende zesduizend jaar heeft hij bewezen ze niet op te kunnen lossen!

Het *ANTWOORD* ligt opgesloten in het mysterie van wat het verschil tussen dierlijk brein en menselijk verstand uitmaakt.

In het Januari-nummer, in mijn *Persoonlijk* praatje, heb ik uitgelegd hoe ikzelf tot het begrip van de *OORZAAK* van al de wereldziekten kwam en tot de bron van dat begrip. Nu wil ik u uitlegen, waarom de knapste koppen het *NIET* begrijpen!

Kortgeleden is een briljante, jonge wetenschapsman, Dr. Robert Kuhn, tot de faculteit van het Ambassador College in Pasadena toegetreten. Geheel onafhankelijk van mijn eigen studie op dit punt heeft Dr. Kuhn, door wetenschappelijk onderzoek van het menselijk brein ten opzichte van het dierlijk brein, *wetenschappelijk* precies hetzelfde bewezen, wat ik door openbaring ontdekt had.

Kan er iets belangrijker zijn, dan te weten *WAT U BENT* — wat uw verstand is — en waarom het zo ontzaglijk veel groter is dan het dierlijk brein?

Mits ik er de tijd voor kan vinden, zijn Dr. Kuhn en ik van plan over dit onderwerp een boek te schrijven.

Nu wil ik u een blik laten werpen op zijn wetenschappelijke ontdekkingen op het gebied der natuurwetenschappen.

Laat ik echter eerst even een korte

In dit nummer

Dit schrijven onze lezers	2
Persoonlijk	3
Europa's roep wordt luider!	5
Vragen waarop de EVOLUTIETHEORIE geen antwoord weet!	10
Abraham . . . een geleerde? ..	13
Ingrijpende VERANDERINGEN in hedendaags WERELDGEBEUREN	19

© Ambassador College

VERENIGD EUROPA — EEN EEUWENOUDE DROOM

Kaartenmakers van Europa van de tijd van Strabo tot aan vandaag hebben voortdurend met het probleem geworsteld de zich steeds wijzigende politieke grenzen bij te houden. In de dynamische wereld van vandaag worden voor dit beslissende decennium wederom grootse plannen beraamd. De economische integratie van Europa bevindt zich reeds in een vergevorderd stadium — *politieke* integratie zal daarom niet lang meer op zich laten wachten! Een sterke Verenigde Staten van Europa nadert haar voltooiing onder uw ogen! Voor een analyse van de betekenis van de laatste topconferentie der EEG, zie ons artikel „Europa's roep wordt luider!” beginnende op pagina 5.

levensbeschrijving van Dr. Kuhn geven. Hoewel nog betrekkelijk jong, heeft hij gestudeerd aan de Universiteit van New York, de Universiteit van Rochester, Johns Hopkins Universiteit, Johns Hopkins Medische School, de Universiteit van Californië te Los Angeles (UCLA), de Yeshiva Universiteit en Ambassador College. Hij ontving een B.A. graad in menskunde (Phi Beta Kappa) van Johns Hopkins Universiteit, een Phil. Dr. graad in anatomie-hersenonderzoek (neurofysiologie) van de afdeling Anatomie van het Instituut voor hersenonderzoek van UCLA, en een tweede B.A. graad van Ambassador College. Hij heeft researchprogramma's in moleculaire biologie en cortex-cerebrale electro-fysiologie geleid. Aan de faculteit van Ambassador College is hij momenteel bezig de inter-relatie tussen wetenschap, theologie en het voortbestaan van de mensheid te bestuderen.

Ik geef u hier een beknopt, gedeeltelijk rapport van zijn studies in het relatieve verschil tussen dierlijk brein en menselijk verstand. Ik realiseer me dat het wel wat technisch en wetenschappelijk is voor een tijdschrift van algemene massaverspreiding als *De ECHTE WAARHEID*. Daarom is het niet volledig. Het ligt niet in mijn bedoeling de lezer met overdadig technisch materiaal te vervelen. Maar ik wil wel het bewijs leveren dat de resultaten van mijn eigen onderzoek in dit uiterst BELANGRIJKE VRAAGSTUK gegrond en in overeenstemming met de laatste wetenschappelijke onderzoekingen zijn.

WAAROM is dit zo belangrijk?

Omdat het uitlegt WAAROM het menselijk verstand de computer kan uitvinden, methodes van voortstuwing in de ruimte kan ontwerpen, wonderbaarlijke verrichtingen op het fysieke en stoffelijke niveau kan uitvoeren — EN TOCH ZO VOLSLAGEN ONMAGTIG is als het er op aankomt z'n eigen problemen hier op aarde op te lossen.

Verder legt het uit WAAROM de mens deze problemen hééft.

Kan er iets zijn dat BELANGRIJKER is dan dit? Of INTERESSANTER? Of BOEIENDER?

Hier volgt dan Dr. Robert Kuhns beknopte en gedeeltelijke rapport. Zijn volledige beschrijving zal in ons boek opgenomen worden.

„De mens denkt. Hij denkt tenminste dat hij denkt. Maar hij weet. En hij weet dat hij weet. Inderdaad: de mens is uniek. Geen ander stoffelijk wezen realiseert zich dat het zelfbewust is, noch kan enig ander schepsel over de transcendentale vragen van leven, dood en het uiteindelijke doel nadenken.

„Het is nu geboden serieus de oude, maar nog steeds onopgeloste vragen weer eens naar voren te halen: Wat is de mens? Waar is de mens vandaan gekomen? Waar gaat hij naar toe? Wat is het doel van de mens? Hoe dient hij te leven? Ja, ons voortbestaan hangt af van geloofwaardige antwoorden op deze fundamentele vragen.

„Als crux van ons onderzoek moeten we het eindeloos opgewarmde probleem van ‚geest en lichaam‘ weer voor de dag halen. Wat is het verband tussen de mentale activiteiten van de mens en zijn fysieke brein? *Wat is „verstand“ — is het verschillend van brein?*

„Materialisme postuleert dat *materie* de enige realiteit is. Daaruit afgeleid zou *het verstand dus niets anders dan de hersenen zijn. Niets meer.* ‚Verstand‘ wordt gezien als een epifenomeen, eenvoudig de totaliteit (*Gestalt*) van de fysiologische functie der hersenen. De materialist gelooft dat de term ‚verstand‘, als zodanig, onnodig en verwarrend is, en uitgevonden werd om iets bijgelovig te verklaren, wat de mens nog niet natuurwetenschappelijk kon bevatten. De man van de wetenschap die per definitie alléén maar geïnteresseerd is in het fysieke, is een uitstekend voorbeeld van de materialist.

„En zo zien we het strijdperk duidelijk afgebakend: aan de ene kant de materialistische geleerden, gekleed in hun witte laboratoriumjassen en verschanst achter hun esoterische theorieën, aan de andere kant bevinden zich de geestelijk georiënteerde piëtiëten, gehuld in hun kerkgewaden, ingegraven achter hun filosofische redematies. In de historische strijd tussen religie en wetenschap, blijft het geschil tussen materialisme en geest de klassieke confrontatie. In onze cynische gemeenschap met een afkeer

van zich te compromiteren, nemen beide zijden doorgaans de egards voor elkaar in acht, althans in het openbaar. Deze gedwongen wapenstilstand komt vaak tot uitdrukking in populaire artikelen, zoals b.v.: ‚Kan een man van de wetenschap in God geloven?‘ of: ‚De moderne wetenschap gezien door een theoloog!‘ Is de mens geheel fysiek — of heeft hij een hoger doel? In onze nachtmerrieachtige tijd is deze vraag van essentieel belang.

„Nu, op ditzelfde kritische ogenblik in de geschiedenis, is er een tak der wetenschap opgekomen die dit raadsel kan ontsluiten en ons de weg naar de zo bitter noodzakelijke oplossing kan wijzen. Evenals de jaren zestig getuigen waren van enorme vorderingen in moleculaire biologie, gaan we nu *het tijdperk van hersenonderzoek in*. Hersenonderzoek ontwikkelt zich op het ogenblik tot een studie die zich over verscheidene takken der wetenschap uitstrekt, waar geleerden van een twintigtal disciplines — van fysica tot fysiologie, van biochemie tot psychiatrie — zich aansluiten voor een frontale aanval op de fundamentele mechanismen der ‚gedachten‘.

„Het brein is een computer‘, roept de materialist, en wijst op overeenkomstige begrippen in de cybernetica en neurofysiologie. Gegevens in de hersenen zijn eenvoudig de aanwezigheid van een electro-chemische ontlading. Deze ‚aan-afwezigheid‘ is precies hetzelfde als het ‚ja-nee‘, ‚flip-flop‘ van een computer. Toegegeven, de hersenen zijn veel ingewikkelder wat het potentieel aan wegen en microcircuits betreft. (Er zijn meer dan 10 tot 50 000 onafhankelijke zenuwcellen in elke mm³ hersenschors — 10 tot 15 miljard in totaal. Elke zenuwcel heeft het vermogen, van duizenden cellen gelijktijdig gegevens te ontvangen, deze gegevens samen te voegen en weer door te zenden aan vele andere cellen, met het gevolg dat permutaties en combinaties van circuits en reeksen astronomische afmetingen aannemen.)

„MAAR IS HET MENSELIJK

(Vervolg op pagina 15)

EUROPA'S ROEP WORDT LUIDER!

Foto: Voorlichtingsdienst der Europese Gemeenschappen

Vele Europeanen worden ongeduldig! Zij willen dat Europa zich verenigt — nu! Voorstanders van Europese integratie beginnen werkelijk vorderingen te maken met hun langverwachte „Verenigde Staten van Europa“. Zullen ze slagen? Zal Engeland er in opgenomen worden? Lees dit onthullende verslag van de te Den Haag gehouden EEG-topconferentie.

Den Haag

„**V**ERENIGD EUROPA — NU” riepen jonge demonstranten in spreekkoor tijdens de jongste te Den Haag gehouden vergaderingen der EEG!

Toen de ministers der EEG bij de Ridderzaal aankwamen, wapperde een grote „E” (het symbool van de voorstanders van Europese integratie) over een nabijgelegen regeringsgebouw.

„Wij willen Europa!” „Europese verkiezingen nu!” „Europa verenigt u!”

Deze en soortgelijke leuzen werden in de straten en op het Binnenhof aangeheven. Overeenkomstige gedachten werden op nuchtere wijze geuit door

door Raymond F. McNair

ernstiggestemde bewindslieden van zowel de welvarende EEG als van de landen daarbuiten.

Opkomst van Europese eenheid

De Engelse minister van Buitenlandse Zaken, Michael Stewart, gaf onlangs het huidige Europese denken weer toen hij constateerde dat „heel het tij voor de eenheid van Europa wassend is.”

Gedurende bijna dertig jaar heeft *The PLAIN TRUTH* (*De ECHTE WAARHEID*) en het radioprogramma *De WERELD VAN MORGEN* aan de wereld verkondigd dat Europa één zou worden — dat een Verenigde Staten van Europa

zo zeker was als de zonsopgang van morgen.

Onlangs zijn sommigen, vooral in de VS, begonnen te beweren dat het idee van Europese eenheid zo goed als dood was. Maar recentere gebeurtenissen te Den Haag en elders in Europa hebben bewezen dat zij zich jammerlijk vergist hebben.

Afgezien van wat andere nieuws- en radiocommentatoren gezegd hebben (of zeggen), hebben wij consequent gezegd dat een Verenigde Staten van Europa weldra een feit zal zijn.

Europa is nu bezig één te worden. De taak om de verschillende naties

Een groot portret van Professor Hallstein, de eerste voorzitter van de EEG - Commissie, werd door betogers meegevoerd.

Foto:
Ambassador College

waaruit de lappendeken die wij Europa noemen bestaat te verenigen, is niet eenvoudig. Europese eenheid zal niet in één nacht tot stand komen. Maar zij is veel dichterbij dan de meeste mensen beseft hebben.

Zal zo'n Verenigde Staten van Europa, uiteindelijk in het bezit van eigen kernwapens, machtiger worden dan de Verenigde Staten of Rusland? Zal dit sterke Verenigd Europa helpen meer vrede en stabiliteit in de wereld te bewerkstelligen? Of zal het het huidige op vrees gebaseerde nucleaire evenwicht doen doorslaan — en daardoor de Derde Wereldoorlog helpen in te luiden?

Vaag te Den Haag

Wat hebben de vertegenwoordigers van de zes EEG-landen, die in december in Den Haag bijeenkwamen, Engeland beloofd? Waren hun uitspraken duidelijk of veeleer vaag?

Engeland, en een groot deel der westerse wereld, had gehoopt dat de Zes overeenstemming zouden bereiken over een feitelijke datum waarop Engeland formeel het lidmaatschap van Europa's nogal exclusieve EEG-club zou kunnen aanvragen.

De grote vraag? Zou Frankrijk niet langer haar vetorecht in de EEG-conferenties uitoefenen — niet langer Englands toetreding tot de EEG blokkeren?

Al twee keer had Frankrijk in de persoon van De Gaulle de Britse toe-

trekking tot de EEG geblokkeerd — in januari 1963 en weer in december 1967. Zou Frankrijk weer het struikelblok voor de Britse toetreding zijn?

Op de recente vergaderingen in Den Haag waren de andere vijf leden der EEG er vóór, Engeland zo spoedig mogelijk onderhandelingen te laten openen voor toetreding tot de EEG. Alvorens vergaderingen begonnen waren, had de heer Luns tegen mij gezegd dat hij dacht dat Engeland het deze keer uiteindelijk zou halen.

Maar zoals sommigen vreesden was de Franse houding nog steeds enigszins negatief. Zij had nog steeds haar bezwaren tegen Engelse toetreding — althans op het moment!

Pompidou maakte het duidelijk dat hij niet van plan was de EEG zelfs maar een definitieve datum te laten vaststellen voor het openen van onderhandelingen over de Engelse toetreding. Sommigen betwijfelen zelfs of Frankrijk wel van plan is Engeland ooit tot de EEG toe te laten. Deze sceptici geloven dat Frankrijk vreest niet in staat te zijn de EEG te domineren als Engeland lid zou worden.

Anderen wijzen er echter op dat West-Duitsland — niet Frankrijk — de werkelijke economische reus der EEG is en de neiging zal hebben die in de toekomst te gaan overheersen.

Wat heeft de EEG in haar slotcommuniqué nu werkelijk aan Engeland beloofd?

Inderdaad niet veel, afgezien van een wat vage belofte.

Er werd geen definitieve datum vastgesteld waarop de landen der EEG onderhandelingen met Engeland zullen openen, maar ze hebben gezegd te verwachten tegen ongeveer 1 juli 1970 in staat te zullen zijn over onderhandelingen te gaan praten.

Als Engeland voor de derde keer afgewezen wordt, kan ze zich wel eens voorgoed van het vasteland van Europa afkeren en een poging doen haar betrekkingen met de Verenigde Staten en het Gemenebest te verstevigen.

Velen geloven dat al onherstelbare schade is toegebracht aan de Britse handelsbetrekkingen met het Gemenebest, sinds Engeland besloot zich ervan af te wenden en toenadering tot Europa te zoeken, in de hoop uiteindelijk een volwaardig lid van de Euromarkt te worden.

Zodoende zijn verscheidene van de Gemeenebestlanden al bezig Engeland, het moederland, de rug toe te keren en nauwere handelsbetrekkingen met andere landen aan te knopen.

Als Engeland er niet in slaagt toegelaten te worden tot de EEG, zal het haar onmogelijk zijn, ooit haar betrekkingen met het Gemenebest weer te verstevigen.

Politieke eenheid — de volgende grote stap

Door al het luidruchtig gedoe of Engeland al dan niet tot de EEG toegelaten zou worden, is velen een der belangrijkste punten van de topconferentie te Den Haag ontgaan.

Het is duidelijk dat de lidstaten van de Gemeenschap bijeengekomen waren om besprekingen te voeren over de manier waarop een grotere eenheid onder de leden van de EEG bevorderd kan worden op zoveel mogelijk gebieden en speciaal in de politieke sfeer.

De EEG heeft reeds de meeste tolmuren tussen de lidstaten neergehaald. Bovendien heeft men nu de zeer moeilijke gemeenschappelijke landbouwpolitiek uitgestippeld.

Maar ondanks deze belangrijke stappen, weten de EEG-lidstaten dat zij voor altijd machteloos zullen blijven, zonder een wezenlijke stem in wereldzaken, tenzij en totdat zij politiek éénworden!

Dat — u kunt het geloven of niet —

is de volgende belangrijke stap die door de EEG genomen moet worden!

Het verdrag dat aan de Gemeenschap ten grondslag ligt is het verdrag van Rome. Een ieder die dit document nauwkeurig heeft bestudeerd, weet heel goed dat de uiteindelijke doelstelling van de EEG volledige politieke eenheid is — niet slechts economische en monetaire eenheid!

Aan het eind van de vergaderingen vermeldde het gemeenschappelijk communiqué de volgende belangrijke punten betreffende het uiteindelijk streven van de EEG naar politieke eenheid.

„Nooit tevoren hebben onafhankelijke staten hun samenwerking verder doorgevoerd... Het aflopen van de overgangperiode aan het eind van het jaar (1969) heeft derhalve grote politieke betekenis gekregen. Het ingaan van de laatste fase van de EEG betekent niet alleen het bekrachtigen van de onherroepelijke aard van het door de Gemeenschappen verrichte werk, maar ook het banen van de weg voor een verenigd Europa dat in staat zal zijn haar verantwoordelijkheden in de wereld van morgen op zich te nemen en een bijdrage te leveren die evenredig is aan haar tradities en roeping.”

De geschiedenis van de eenwording van Europa

Waarom begonnen de Europeanen eigenlijk in de eerste plaats over eenheid te denken? Wat bracht hen er toe te beginnen met hun pogingen om Europese politieke eenheid tot stand te brengen?

In het verleden hebben keizers en despoten getracht Europa door middel van het zwaard te verenigen — maar allen faalden!

Toen de rook van de Tweede Wereldoorlog opgetrokken was, realiseerden de door de oorlog gehavende landen op het vasteland van Europa zich hun betrekkelijke onbeduidendheid in de wereld. Ze konden zichzelf al tussen de twee wereldmachten — de VS en de USSR — samengedrukt zien. Het werd deze bewoners van het vasteland van Europa (en sommige Britten) spoedig duidelijk dat ze hun lot niet langer in eigen handen hadden!

Tenzij ze hun natuurlijke rijkdommen konden samenvoegen — tenzij ze zich konden verenigen — zouden ze voor

altijd hulpeloze pionnen blijven om naar willekeur door de twee grootmachten, Amerika en Rusland, gemanipuleerd te worden. Zodoende werd kort na de Tweede Wereldoorlog het idee van Europese eenheid geboren.

Deze naar het nationalisme neigende Europeanen vroegen: „Hoe kan een nieuw Europa uit de puinhopen van de Tweede Wereldoorlog ontstaan — een Europa dat met zelfrespect, trots en vertrouwen haar hoofd omhoog kan heffen?” Een andere vraag kwelde vele Europeanen: „Hoe kan dit nieuwe Europa beziel worden met politieke macht en evenwicht — zonder de herrijzenis van aggressief nationalisme?” Het was Europees nationalisme (Nationaalsocialisme in het bijzonder) dat Europa blindelings in 's werelds macaberste bloedbad had gestort en de dood van meer dan 50 miljoen mensen tot gevolg had.

Een andere vraag die vele Europeanen verontrustte was: „Hoe kan de eeuwenoude haat, naijver en bittere vijandelijkheid tussen Frankrijk en Duitsland — eens en voor altijd — beëindigd worden?”

Niemand minder dan Sir Winston Churchill gaf de eerste stoot voor het idee van Europese integratie. In zijn beroemde rede te Zürich in 1946 verklaarde hij: „We moeten een soort *Verenigde Staten van Europa* opbouwen.”

Vanaf het allereerste begin juichte de VS het idee van een Verenigde Staten van Europa luidkeels toe. Amerika besteedde bijna 50 miljard dollar (grotendeels door middel van het Marshallplan) om Europa economisch weer op de been te helpen.

Maar het Marshallplan bevatte geen enkel element dat de Europeanen direct zou helpen een sterke en democratische supranationale regering op poten te

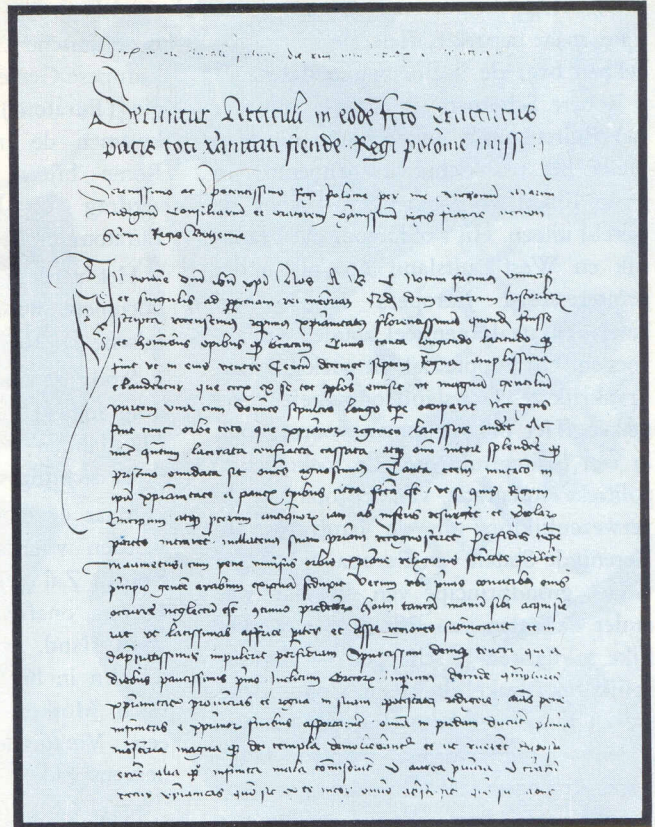

Foto: DPA

VERENIGD EUROPA — DROOM DER EEUWEN Koningen en keizers, pausen en staatslieden hebben in de eeuwen die volgden op de val van Rome in 476 A.D. herhaaldelijk het idee van een Verenigd Europa nieuw leven ingeblazen. Hier ziet u een gedeelte van de eerste pagina van een ontwerp dat 500 jaar geleden door koning Georg van Podiebrad en Kunstst, die in 1458 tot koning van Bohemen was gekozen, in 1464 aan de Europese hoven werd rondgestuurd. Dit document stelde voor dat „oorlogen uitgebannen dienden te worden... en een ieder die de vrede zou verstoren, onmiddellijk als een misdadiger gestraft zou worden.” Eenheid en vrede — verheven doeleinden!

zetten — een sterke Verenigde Staten van Europa. De bewoners van het vasteland van Europa besloten deze situatie te verhelpen.

Zodoende kwamen in 1948 bewindslieden van Europa te Den Haag bijeen om over de Europese eenheid te spreken. Ze kwamen tot de conclusie dat er een Europees parlement ingesteld moest worden dat de politieke eenwording van Europa tot stand kon brengen.

Vooruitziende Europese politici besloten een revolutionair, uniek stelsel in te voeren waardoor er een trapsgewijze overschakeling van nationale, soevereine bevoegdheden naar een gemeenschappelijke, supranationale organisatie zou

plaatsvinden die van meet af aan wezenlijke, maar beperkte, federale macht zou hebben over de deelnemende staten.

Robert Schuman, de Franse minister van Buitenlandse Zaken, zette dit plan (later het plan-Schuman genoemd) in grote lijnen op 9 mei 1950 voor de wereld uiteen. Hij stelde voor dat Frankrijk en West-Duitsland (en elk ander geïnteresseerd Europees land) hun kolen- en staalpotentieel zouden samenvoegen. Hij hoopte dat dit oorlog tussen Frankrijk en Duitsland onmogelijk zou maken. Het plan-Schuman voorzag ook in een blauwdruk voor de toekomstige politieke integratie van Europa — de verwezenlijking van de langverwachte Verenigde Staten van Europa.

Het grondprincipe van dit plan was onder de staten van Europa een werkelijke solidariteit te scheppen — aanvankelijk hoofdzakelijk in de economische sfeer! De staten van Europa konden alleen verenigd worden door een langzame, trapsgewijze integratie van hun economieën en hun politieke instellingen — niet door een abrupte poging om hen in één machtige zwaai te verenigen!

Engeland werd uitgenodigd toe te treden, maar nam de uitnodiging niet aan, zeggende dat zij „helaas niet in staat zou zijn... een verplichting op zich te nemen om natuurlijke rijkdommen samen te voegen en een gezagsorgaan met bepaalde soevereine macht in het leven te roepen als een voorwaarde voorafgaand aan het deelnemen aan besprekingen...”

De Zes ondertekenden het Verdrag van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS) op 18 april 1951. Door deze plechtige handeling riepen de regeringen van de zes landen de eerste Europese organisatie met federale (of supranationale) kenmerken in het leven.

Het buitengewone succes van deze kolen-en-staal-onderneming door de zes landen van de EGKS moedigde hun regeringen aan, de eerste werkelijke poging te doen in de richting van politieke eenheid in Europa.

De Zes ondertekenen het verdrag van Rome

In mei 1956 kwamen de Zes bijeen om te overwegen, twee belangrijke verdragen te ontwerpen die in het leven

zouden roepen: (1) een Europese Economische Gemeenschap en (2) een Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom). En op 25 maart 1957 kwamen de ministers van de Zes te Rome bijeen en ondertekenden het verdrag van Rome dat de EEG en Euratom in het leven riep!

Het verdrag van Rome is het wettig document waarop de Europese economische en politieke eenheid rust.

Sinds de ondertekening van dat verdrag in 1957 zijn de volkeren van de EEG-landen een heel eind gevorderd in de richting van economische eenheid.

Maar er moet nog veel werk verzet worden voordat Europa politiek éénwordt! Zal een Verenigde Staten van Europa, onafhankelijk van zowel de VS als Rusland, iets goeds zijn? De meeste mensen in het westen denken van wél. Maar Moskou slaat de beweging voor een Verenigde Staten van Europa nerveus gade.

Naar verluidt is zij haar houding ten opzichte van West-Duitsland aan het matigen — nu er een socialistische Bondskanselier, Willy Brandt, aan het roer van de Duitse regering staat.

Pompidou maakt zich, naar verluidt, zorgen over mogelijke reacties van Sowjetzijde op de kwestie der politieke eenheid van West-Europa. Rusland zou begrijpelijkerwijs uitermate nerveus worden bij het nachtmerrie-achtig spookbeeld van een sterk West-Europa dat (onafhankelijk van beperkingen van de zijde der VS) ooit zijn eigen kernwapens zou bezitten. Sowjet-Rusland kan voorzien hoe West-Duitsland de nucleaire drukknop van een Verenigde Staten van Europa als chantagemiddel zou kunnen gebruiken — als een onderhandelingspositie in haar streven de twee langgescheiden Duitslanden te verenigen.

Hoe zou Rusland — geconfronteerd met het spookbeeld van een militant China op haar oostelijke flank, een Amerikaanse militaire macht die haar omringt, plus de daarbijkomende bedreiging van een Verenigd Europa — hoe zou zij zich veilig kunnen voelen?

Hoe zou Rusland onder zulke omstandigheden vriendelijke ouvertures van de zijde van Bonn kunnen weerstaan

HOE UW ABONNEMENT OP DE ECHTE WAARHEID BETAALD IS

Zo velen vragen: „HOE komt het dat mijn abonnement al betaald is? WAAROM kan ik dat zelf niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n kwaliteit uitgeven, zonder enige advertentie-inkomsten?”

Het antwoord is verbazingwekkend, maar toch zó eenvoudig! De ECHTE WAARHEID is volkomen uniek. Uw reeds betaald abonnement is daar slechts een voorbeeld van. Dit tijdschrift geeft u INZICHT in de zich snel wijzigende toestanden in deze wereld — de sociale kwesties, onze gezinsproblemen en uw persoonlijke vraagstukken. Wij geven u de betekenis en het doel van het menselijk bestaan.

Andere nieuwsmidia rapporteren vaak alleen maar het nieuws en de vele wantoestanden in deze wereld. De ECHTE WAARHEID geeft u evenwel het *hoe* en het *waarom* en hoe de praktische oplossingen er uit zullen zien!

De moderne wetenschap heeft zich uitgegeven als de „Messias”, die de wereld van haar problemen zou verlossen. In tien jaar tijds is de wetenschappelijke kennis *verdubbeld* — maar in die zelfde tijd hebben de *wereldproblemen* daar gelijke tred mee gehouden!

Het communisme kwam naar voren met de leus: „Anderen hebben aangetoond hoe [slecht het met] de wereld is; we moeten daarom de wereld veranderen!” (Karl Marx.) Vandaag — na vijftig jaar communisme — kunt u het resultaat zien in het verschil tussen Oost- en West-Berlijn!

Wetenschap, technologie, communisme en fascisme hebben bewezen valse verlossers te zijn! Alles wat de mensen tot dusverre geprobeerd hebben, heeft deze vraagstukken niet op kunnen lossen. Zij kennen de WEG niet die naar VREDE leidt — zelfs de ZIN VAN HET LEVEN kennen zij niet.

De redacteuren van De ECHTE WAARHEID hebben het daarom gewaagd — zonder zich hiervoor te verontschuldigen — om naar die Bron te gaan, die de *antwoorden* geeft en met onfeilbare zekerheid de *oplossingen* aan de hand doet. Ongeveer een derde ervan bestaat uit toekomstvoorspellingen die, naar het schijnt, door geleerden, godsdienstige organisaties, regeringen en opvoedkundigen volkomen over het hoofd zijn gezien. Toch hebben de gebeurtenissen van de afgelopen 2500 jaar bewezen dat deze voorspellingen *volkomen betrouwbaar* waren!

Men weet eenvoudig niet dat we ons voor een bepaald doel hier op aarde bevinden en dat dit onbegrepen Boek in feite de Handleiding is, waarin onze Schepper het doel van ons bestaan uiteenzet! Het heeft te maken met de huidige wereldsituatie. Maar het slaat niet alleen op deze tijd — de voorspellingen verschaffen ons ook een blik in de toekomst! Er bestaat *geen andere* Bron waardoor we de tijd waarin we nú leven beter kunnen begrijpen! En de Auteur van deze Bron zegt: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.”

Wij geven u de zuivere waarheid! Ze is onbetaalbaar — we kunnen er eenvoudig niets voor vragen. Dat is ons beleid. Een naar verhouding klein aantal medewerkers heeft zich vrijwillig bij ons aangesloten om dit unieke beleid mogelijk te maken. Wij, en zij, danken u uit de grond van ons hart dat u het ons mogelijk maakt, u te dienen. Het is werkelijk „meer gezegend te geven dan te ontvangen.” Dank u wel dat u ons dit plezier gunt!

— in de hoop een non-agressiepact te bewerkstelligen (zoals tussen Stalin en Hitler), culminerend in een Russisch-Westeuropese détente? Tussen Moskou en Bonn zijn al contacten gelegd.

Het zal interessant zijn, gade te slaan precies welke koers de EEG-landen zullen volgen in de jaren die onmiddellijk voor ons liggen.

Zal de EEG Engeland accepteren?

Zal Engeland ooit tot de EEG toegelaten worden? Waarschijnlijk niet!

Maar als Engeland uiteindelijk volwaardig lidmaatschap verwerft dan is één ding zeker. Er zal later ontgoocheling volgen en het afbreken, door de Engelsen, van hun banden met de EEG.

Het is interessant op te merken dat in 1967 ongeveer 66 percent van alle Britten voorstanders waren van het toetreden van Groot-Brittannië tot de EEG — ten tijde van Englands tweede poging tot de EEG toe te treden. Tegenwoordig zijn ongeveer 55 percent van alle Engelsen er tégen dat hun land zich bij de Zes aansluit.

Hoe komt dat?

Ongetwijfeld zijn enkelen teleurgesteld over de manier waarop de Zes, en speciaal Frankrijk, Englands poging tot de EEG toe te treden, behandelden en tot tweemaal toe afwezen. Velen zijn van mening dat Engeland haar gezicht zou verliezen en nooit over de schande heen zou komen als zij voor de derde keer afgewezen zou worden. Een derde afwijzing zou ongetwijfeld de definitieve slag in het gezicht zijn — meer dan de Britse trots zou kunnen verdragen!

Bovendien is het een publiek geheim dat de algemene kosten van levensonderhoud in de EEG-landen veel hoger zijn dan in Engeland. De voedselprijzen zouden zeker omhoogvliegen (het Engelse witboek schat met 18-26%) als Engeland tot de EEG toe zou treden, en er zou zich een landelijke opstand van huisvrouwen kunnen voordoen, die voor elke Engelse regering die op zo'n kritiek moment aan de macht zou zijn, een ramp zou kunnen betekenen.

De Britten zijn ook fel onafhankelijk. Zij houden er niet van dat iemand hen vertelt wat ze moeten doen zonder

Foto: Voorlichtingsdienst der Europese Gemeenschappen

Symbolische weergave van de opheffing der grenzen die een vrije Europese goederenuitwisseling belemmerd hebben.

er zelf hun zegje over te hebben. Ze zijn zeer democratisch ingesteld.

De meeste Britten beseffen nu dat ze hun nationale soevereiniteit op zouden moeten geven als ze ooit tot de EEG toe zouden treden. Groot-Brittannië zou haar wil ondergeschikt moeten maken aan de wil van de EEG. Er zouden haar soms beleidslijnen en beslissingen opgelegd kunnen worden die ze wel eens niet zou willen dulden.

Ondanks deze zeer hoge prijs staan al de drie Engelse politieke partijen (de socialisten, de conservatieven en de liberalen) nu officieel achter Englands toetreding tot de EEG.

Maar het controversiële Lagerhuislid Enoch Powell en anderen hebben onlangs hun ernstige bezorgdheid uitgesproken over Englands toetreding tot de EEG. Hij waarschuwde dat, als Engeland tot de EEG toetreedt, zij zichzelf gedwongen zou kunnen zien een politiek te voeren die de Engelsen helemaal niet aanstaat. Engeland zou zich dan „aan het karretje van de Europese politiek” gebonden vinden, aldus de heer Powell.

Engeland klopt nog steeds aan!

Wat was de betekenis van de conferenties der EEG in Den Haag? Die vergaderingen dienden om de Britse zwakheid nog verder te onderstrepen. Sommige Europeanen zijn blij Engeland, met haar petje in de hand, op haar knieën voor de EEG-deur te zien.

Een dergelijke vurige hofmakerij van de EEG door Engeland dient er alleen maar toe de achting van de wereld voor de welvarende EEG te vergroten.

Dit vinden de bewoners van het vasteland van Europa leuk, en sommigen vinden het helemaal niet erg het „perfidie Albion” buiten de deur van de EEG te zien staan bibberen — *nog steeds op de deur kloppend!*

De EEG-conferentie onthulde dat het tij van de Verenigde-Staten-van-Europa sterker wordt. Wezenlijke politieke eenheid in Europa ligt niet ver af. Maar zal zo'n politieke eenheid goed voor de wereld zijn? Of zal zij bewijzen dodelijk gevaarlijk te zijn? De tijd zal het leren en u versted doen staan. □

Vragen waarop de **EVOLUTIETHEORIE** geen antwoord weet!

De GROOTSTE dwaalleer van vandaag is de evolutietheorie. Het is een GELOOFSBELIJDENIS — een schier religieus aandoend GELOOF in iets dat men noch zien, noch bewijzen kan! BESTAAT GOD? Is Hij de SCHEPPER? Kunt u dat BEWIJZEN? Evolutionisten ontkennen dit en offeren ons hun theorie als het enig mogelijke substituut voor het geloof in God. Maar hoe accuraat, hoe logisch en hoe DEGELIJK is hun theorie? Dit artikel brengt enkele redenen naar voren waarom evolutie volslagen ONMOGELIJK is!

door Garner Ted Armstrong

EEN VAN de interessantste beelden die u zich nog wel uit uw kindjaren kunt herinneren, was waarschijnlijk die van een specht die met volle kracht een boom aan het bewerken was.

Iedereen die veel tijd in de bossen van ongeacht welke streek in Nederland of België doorgebracht heeft, heeft wel eens het bekende ret-e-tet-tet van een specht gehoord, die bezig was zijn scherpe, krachtige snavel het hout in te drijven.

Spechten bezitten enige der merkwaardigste gewoonten van alle levende wezens. Zij zijn ook een verbazingwekkend voorbeeld van *hoogst gespecialiseerde* wezens die op een heel ongebruikelijke manier aan hun kostje komen.

Een ornitholoog vertelde dat hij eens een specht op zijn geliefde eikeboom had zien neerstrijken.

Zodra de kop van de specht nog maar bezig zichtbaar was in de regen van

splinters die de vogel verwoed uit zijn favoriete boom begon te hakken, joeg hij de vogel met luid geschreeuw weg en besloot daarna, door het door de specht aangetaste gedeelte van de boom met zwaar metaalgaas te omwikkelen, de vogel van z'n voornemen te weerhouden.

Maar de specht kwam al spoedig terug.

Ditmaal bemerkte de man dat het gaas aan flarden hing, terwijl de vogel naarstig dieper in zijn boom boorde!

Tenslotte werd het gehak door het gaas heen wel wat moeilijk voor de specht en na hem verschillende malen te hebben weggejaagd, hoorde de eigenaar van de boom dat de vogel de verder in het bos gelegen bomen aan het bewerken was.

Enige jaren later, zo verhaalde de vogelkenner, werd zijn mooie eikeboom juist op de plaats waar de specht geboord had, door een hevige storm doormiddengebroken. Diep in het binnenste

van de stam ontdekte de ornitholoog een grote kolonie houtmieren en een doolhof van gangen, die ze in de stam uitgegraven hadden.

Op dat moment werd het de man duidelijk dat, als hij de specht zijn gang had laten gaan en dat mierennest leeg had laten halen, hij zijn mooie eikeboom nog gehad zou hebben, die dan alleen een meer rustieke aanblik zou hebben aangeboden door de bekende boorgaten van de specht, het antwoord op de pneumatische boor onder de vogels.

Maar hoe *wist* de specht nu dat die mieren diep in een taaie oude eik zaten?

Waarom bemachtigt een specht zijn voedsel op de moeilijkste wijze die men zich denken kan?

Werd het hakken „geleidelijk” ontwikkeld?

Zouden de spechten zich geleidelijk hebben kunnen „ontwikkelen”, en geleerd hebben op de voor hen enig mogelijke manier te „overleven”, door diep in taaie bomen te hakken?

Er zijn vele verschillende soorten spechten — honderdnegenenzeventig soorten over de hele wereld, waarvan een vijftal in Nederland en België voorkomen.

Deze variëren in lengte van de groene specht (ong. 32 cm) tot de kleine bonte specht, die ong. 14 cm groot is. Iedere soort vindt haar voedsel op een ietwat andere manier en leeft van ander voedsel.

De zwarte specht leeft bij voorkeur

van houtmieren en hun poppen, alsmede larven van andere insecten, terwijl de bonte specht zich voedt met kevers die het onder de schors van naaldbomen vindt. De bont getooide gekuifde specht uit Amerika, die 50 cm groot kan worden, kan een boom volledig van zijn schors ontdoen. Een ornitholoog sloeg eens zo'n kolossale bonte specht gade, die in minder dan 15 minuten, 10 meter schors van een boom afhakte! De boom was door houtmieren aangetast en de specht verhinderde dat de mieren zich naar andere, gezonde bomen in de omtrek zouden verspreiden.

De groene specht timmert niet zoveel aan de weg, maar zoekt meer naar wormen en larven op de grond.

De specht verschilt totaal van andere vogels.

Een ongewone anatomie

Wat het eerst en het meest in het oog springt is natuurlijk zijn snavel. Deze is recht, BUITENGEWOON hard in vergelijking met die van de meeste vogels, en scherp. Ook de kop is anders gebouwd. De schedel is veel dikker dan bij andere vogels, en schedel en snavel worden (soms meer dan 100 maal per minuut!) door krachtige spieren in beweging gebracht. De beenderen tussen snavel en schedel hebben hun eigen ingebouwde „schokbrekers”, aangezien ze anders gebouwd zijn dan bij andere vogels, waar ze gewoonlijk rechtstreeks aan elkaar verbonden zijn.

In de familie der spechten worden snavel en schedel daarentegen door een sponsachtig en elastisch bindweefsel verbonden.

Elk deel der anatomie van de specht

is speciaal ingericht voor dat éne doel: in hout te kunnen boren. Hun klimvoet bestaat uit twee scherpe, krachtige, naar voren gerichte tenen, en twee die naar achteren gericht zijn, die zich als een grijptang in de schors hechten. Hun staartveren dienen hen ook tot steun waardoor de vogel voor zijn gehamer als het ware over een stevige driepoot beschikt.

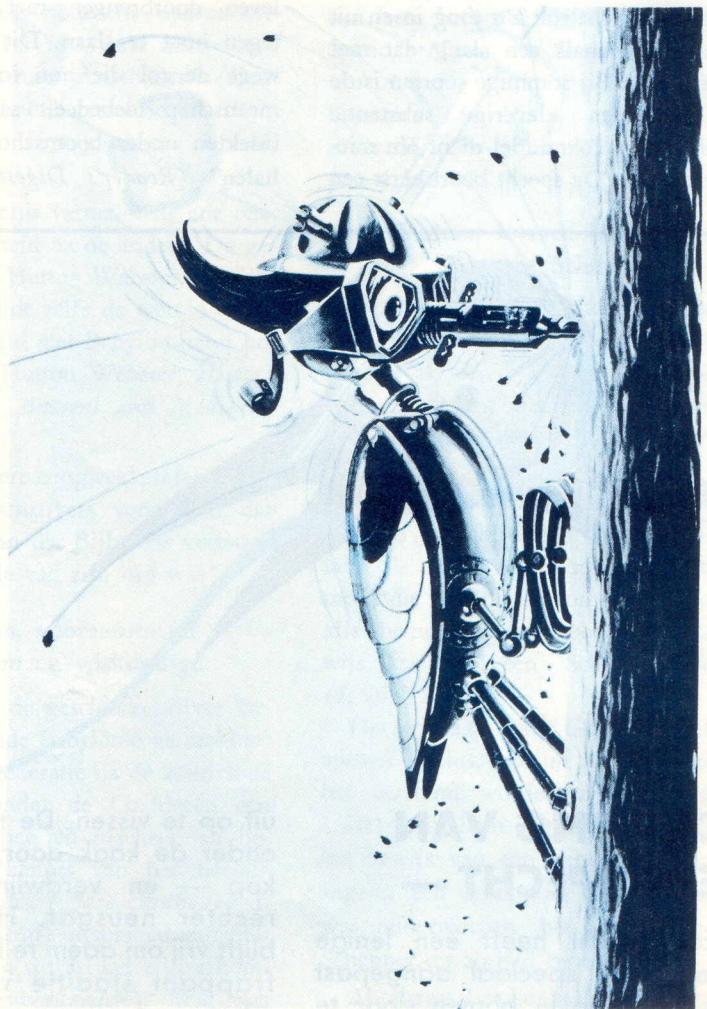
De staartveren zijn ongewoon sterk en gedurende de ruitijd vallen de voornaamste steunveren niet uit *voordat ze door andere veren vervangen zijn*, die het gewicht van de vogel kunnen dragen, totdat de grotere, sterkere veren ook vernieuwd zijn.

Hoe vinden ze hun voedsel?

Een grote gekuifde specht werd eens waargenomen, die op een taaie, oude noteboom aan het hameren was. Mieren

Zo zet u een „robot“-specht in elkaar

Hier volgen enkele onderdelen van het gespecialiseerde gerei van de „gewone“ specht: 1. een krachtige, extra sterke SNAVEL — een ideale houtboor. 2. Krachtige NEKSPIEREN, nodig voor de pneumatische hamerslagen van z'n snavel. 3. Een DIKKE SCHEDEL, elastisch gemaakt door kruisgewijze banden. 4. SCHOKBREKERS van sterk bindweefsel tussen snavel en schedel — onbekend bij andere vogels. 5. Een lange, dunne TONG, meestal voorzien van kleine haakjes en bedekt met een kleverige substantie om daarmee insecten naar buiten te „hengelen“. 6. Korte, krachtige POTEN, geheel anders dan de spillepoten van de meeste vogels. 7. TENEN die op een nijptang lijken. Twee tenen naar voren en twee achterwaarts vormen een tang voor het vasthaken in de schors. 8. Stijve STAARTVEREN die uitlopen in scherpe pennen. Deze zijn nodig om de specht voor het uithakken van z'n nest steun te verlenen. Zouden al deze ACHT gespecialiseerde onderdelen zich tegelijkertijd „ontwikkeld“ kunnen hebben? Onmogelijk!

gebruikten een knoestgaatje in de boom als toegangsdeur — maar de vogel negeerde het knoestgat.

In plaats daarvan begon hij langzaam om de boom heendraaiend op de stam te kloppen — en toen hield hij stil.

Tóen pas boorde hij zich een weg naar het hart van het mierennest — anderhalve meter *onder* het knoestgat dat door de mieren gebruikt werd.

Ornithologen veronderstellen dat spechten van hun scherp gehoor gebruik maken (*nog* een merkwaardig onderdeel van hun lichaamsbouw), om vast te stellen *wáár* de insekten zich bevinden, *òf* door die insekten zelf te *horen*, *òf* het subtiele verschil van geluid in het hout boven de insektengangen weten waar te nemen, *òf* beide methodes.

De tong van de specht is misschien nog zijn merkwaardigste werktuig.

In de meeste gevallen is die van kleine achterwaarts gerichte uitsteeksels voorzien, en is viermaal zo lang als de snavel. De specht rolt z'n tong in en uit zijn snavel evenals een slang dat met z'n tong doet. Bij sommige soorten is de tong met een kleverige substantie bedekt, dat als lokmiddel dient om mieren te vangen. De specht boort eerst een

gat in de boom, rolt daarna zijn lange kleverige tong uit en wacht dan tot de mieren, die het voor een binnendringende worm houden, er overheen zwermen. De specht rolt dan de argeloze mieren met tong en al naar binnen.

Ongewone experimenten

Ornithologen besloten met drie spechten, die ze in een kooi aan het bestuderen waren, een proefneming uit te voeren. Ze probeerden voedsel *bóven* en *àchter* de koppen van de vogels te houden en zagen tot hun grote verbazing dat de spechten hun tong over hun kop sloegen en *zó* het voedsel wegpikten, *zonder ook maar rond te kijken of hun kop om te draaien!*

Elke spechtenssoort vervult een *bijzondere taak* in de ecologie van een harmonieus woud.

Zoals Peter Farb in één van zijn artikelen schreef, zijn de spechten „de enige wezens die het grootste deel van hun leven doorbrengen met hun koppen tegen hout te slaan. Dit doen ze vanwege de rol die hun in de levensgemeenschap toebedeelt schijnt te zijn: insekten onder boomschors vandaan te halen” (*Reader's Digest*, Peter Farb,

„Nature's Noisy Chiselers”, sept. 1962, blz. 239).

„Hun TOEBEDEELD schijnt te zijn”: ja, maar door *WIE?*

Het artikel vervolgt: „Alleen de spechten zijn bij machte die horden van insekten op te sporen en uit te roeien.”

De allereerste specht

Maar wanneer besloot de ALLEREERSTE specht op hout los te gaan hakken?

Het serieus ter sprake brengen van dergelijke praktische vragen vindt zelden of nooit plaats in het vage gegis der evolutie.

Maar denk er eens over na.

Laten we ons, als we dat kunnen, eens een „voorstelling” maken van de ALLEREERSTE POGING van een specht, die op een boom wil losgaan. Vergeet niet, dat ALS evolutie „toevallig gebeurde”, ze *ergens* een BEGIN gehad moet hebben.

Wat *bracht* die eerste „specht” (of specht-in-spe) ertoe op bomen te gaan hameren? Was dit voor zijn *voortbestaan* noodzakelijk? Maar hoe verklaart u *dát*? Miljoenen andere vogels leven nog steeds om ons heen, en die verkrijgen hun voedsel op de grond, van struiken en bladeren, in de lucht, in het water of, geloof het of niet, van de ruggen en kaken van andere dieren! Waarom dan gaten in bomen gaan boren?

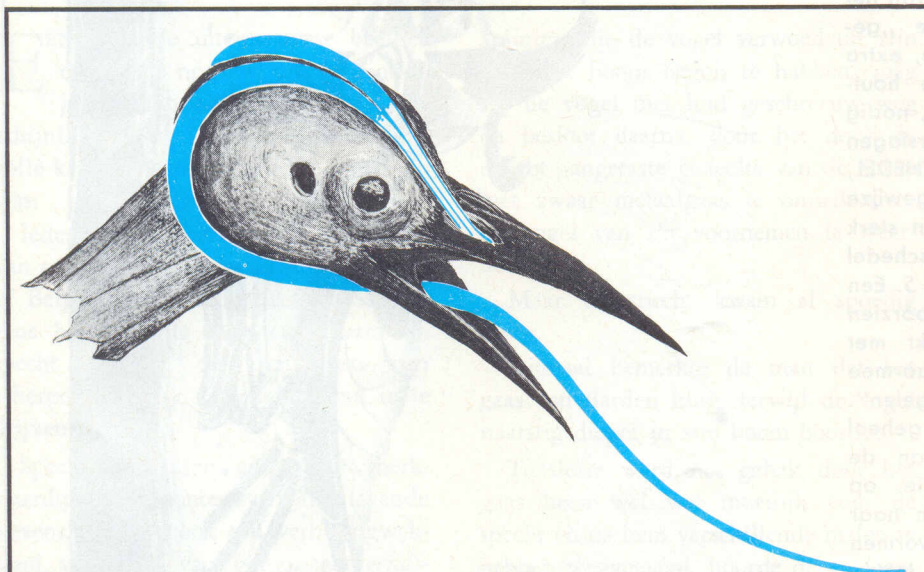
Hoe wist hij dat er voedsel in het BINNENSTE van een boom was? Hij kon het niet *zien* en hij had zijn scherp gehoor nog niet om het te *horen*.

Het als schokbreker fungerende kraakbeen tussen snavel en kop had hij ook nog niet. Zijn kop was toen niet dikker dan die van andere vogels, en zijn snavel was niet sterker, groter of scherper.

Zijn staartpennen hadden op „een of andere wijze” nog niet het „besluit genomen” volgens een BEPAALDE VOLGORDE te gaan ruïen, zodat de vogel altijd over zijn steunveren zou kunnen beschikken, en zijn tong was maar een klein, kort geval bovenin zijn snavel, net zoals bij de meeste andere vogels.

Maar daar zit nu onze arme specht-in-spe. Klaar om op hout te gaan hameren.

Nu een boom uitzoeken. Maar liefst
(Vervolgd op pagina 18)

DE TONG VAN EEN SPECHT —

Een specht heeft een lenige tong, die speciaal aangepast is om diep in bomen door te dringen en daar zijn voedsel

uit op te vissen. De tong loopt onder de kaak door, over z'n kop — en verdwijnt in z'n rechter neusgat. Het linker blijft vrij om adem te halen. Een frappant staaltje van Gods scheppend vermogen!

Abraham... een geleerde?

Lees dit verbazingwekkende maar korte BEWIJS uit de geschiedenis. U zult versteld staan over de onthulling WAAROM historische feiten verzwegen zijn — WAAROM de Bijbel ten onrechte als „onwetenschappelijk“ is bestempeld.

door Lynn E. Torrance

WIST u dat de Abraham van uw Bijbel een bekwaam natuurkundige, astronoom en wiskundige was?

En dat de wereld bijna 4000 jaar lang heeft getracht dit verbazingwekkende feit te verzwijgen?

Heden ten dage maken ijdele pseudo-geleerden de Bijbel belachelijk. De wereld waarin Abraham geleefd heeft wordt als achterlijk en onontwikkeld voorgesteld. Abraham wordt ten onrechte het etiket van „mythologische held“ opgeplakt!

Maar de zuivere, onweerlegbare annalen der geschiedenis bewijzen dat deze moderne bewering gewoon maar een verzinsel is! De wereld van Abrahams tijd was „verlicht“, en had al een natuurwetenschappelijke kennis vergaard waar de moderne wetenschap bijna 4000 jaar voor nodig had om deze te herontdekken.

Er waren wetenschapsmensen in die tijd

De Amerikaanse geschiedschrijver Draper geeft nu, in zijn beschrijving van Abrahams wereld, toe: „Zij hadden een juist inzicht in de structuur van het zonnestelsel, en kenden de constellatie van de planeten.“

Archeologen hebben de laatste tientallen jaren kleitabletten met inscripties van de oude Babyloniërs gevonden. Deze tabletten bewijzen dat de oudheid ten tijde van Abraham „de oorzaak van eclipsen heeft gekend, en deze, met behulp van hun tijdkring, Saros genaamd, kon voorspellen“ (Draper, *Conflict between Religion and Science*, blz. 13).

Het meest opzienbarende bewijs van de wetenschappelijke bekwaamheid der oude Chaldeeën — Abraham was afkomstig uit Ur der Chaldeeën — kwam aan het licht toen de wereldveroveraar Alexander de Grote Babylon innam. Callisthenes, de Griekse wijsgeer, „legde in Babylon beslag op een reeks Chaldeeuwse astronomische waarnemingen die zich over 1903 jaar uitstrekten; deze zond hij naar Aristoteles“ (Draper, blz. 13; zie ook Israel Smith Clare, *The Standard History of the World*, Deel I, blz. 140).

De geschiedenis vermeldt de ene ontstellende waarheid na de andere. De geschiedschrijver Hutton Webster schrijft: „Eén kaart beeldt zelfs de wereld af — een ronde wereld met Babylon nabij het middelpunt“ (Hutton Webster, *History of Civilization Ancient and Medieval*, blz. 145).

Maar nog verbazingwekkender is dat oude geschiedschrijvers vermelden dat de Abraham van uw Bijbel de vooraanstaande geleerde van zijn tijd was!

Abraham, vooraanstaand astronoom en wiskundige

Lees nu wat de geschiedschrijver Berosus uit het oude Babylonië vermeldde: „In de tiende generatie na de zondvloed bevond zich onder de Chaldeeën een man, rechtschapen en machtig, en bedreven in de kennis van het heelal“ (Flavius Josephus, *Joodse Oudheden*, I, vii, 2; alle volgende uitspraken van Flavius Josephus in dit artikel zijn afkomstig uit *Joodse Oudheden*). Wie was deze man? Josephus, de Joodse geschiedschrijver uit de eerste eeuw na

Christus, zei dat Berosus Abraham bedoelde! Josephus sprak ook over de Griekse schrijver Hekataeus, die een heel boek wijdde aan de grote kennis van de Abraham uit de Bijbel.

Maar dit is slechts het begin van het historisch bewijs. Ook andere historische bronnen vermelden dat Abraham in zijn tijd een beroemd geleerde was. (Zie Spence's *Myths and Legends, Babylonia and Assyria*, blz. 51-56 en Sir Walter Raleigh's *The History of the World*, hfdst. II, par. 2, blz. 172 en hfdst. III, par. 4, blz. 176.)

Abraham leverde het bewijs voor een Schepper

De naam van Abraham was welbekend in Ur der Chaldeeën. Hij stond bekend als een bekwaam astronoom en wiskundige. En wegens het bekendmaken van bewijs dat er één Schepper-God bestond.

Volgens Josephus analyseerde Abraham de „verschijnselen die zowel op het land als op de zee zichtbaar waren, alsmede die zich bij de zon en de maan en alle hemellichamen voordoen“ als bewijs dat er één Schepper-God is (I, vii, 1).

Het bestaan van God, schreef de apostel Paulus, kan uit zijn werken met het verstand worden doorzien (Rom. 1:20). Abraham zag dat de Schepping het bewijs van een Schepper was. Hij zag in een schepping die aan wetten was onderworpen, het bewijs dat een Schepper dit zo had gemaakt.

Abrahams bewijs van één Allesoverheersende Schepper-God trok alom de aandacht. Geen wonder. De Chaldeeën

hadden lange tijd het volk geleerd dat de zon, de maan, en de planeten goden waren.

Maar Abraham verklaarde: „Als de zon, de maan, en de planeten goden waren, zouden zij hun eigen bewegingen regelen en niet de wetten moeten opvolgen die door een Schepper-God in beweging waren gezet” (Zie Josephus, I, vii, 3).

Abraham, de man van de wetenschap, leverde zijn generatie het bewijs dat de maan, de zon, en de planeten louter stoffelijke lichamen waren, die de natuurwetten moesten gehoorzamen welke door de Schepper in beweging waren gezet. Maar de leiders van die dagen wilden niet dat de waarheid van Gods wetten openbaar werd gemaakt. Daarom werd Abraham die het waagde te verklaren dat „de schepping het bewijs van een Schepper is,” uit zijn land verdreven.

De Chaldeeën wisten dat Abrahams bewijs van God de waarheid was

Abraham was niet de enige die onderkende dat de hemellichamen stoffelijk waren en de natuurwetten van God onderworpen waren.

De Chaldeeën zelf wisten het. Zij onderwezen het volk in het geloof dat de maan, de zon, de sterren en de planeten goden waren. Maar in het geheim wisten zij eeuwen vooruit precies te voorspellen wanneer maansverduisteringen zouden plaatsvinden. Zij wisten ook precies te berekenen waar de planeten op elk willekeurig ogenblik in de toekomst in de hemel konden worden aangetroffen (Israel Smith Clare, *The Standard History of the World*, Deel I, blz. 140).

Deze Chaldeeën wisten heel goed dat als deze hemellichamen goden waren, zoals zij het volk op de mouw hadden gespeld, de mens dan natuurlijk nooit van te voren kon voorspellen waar hun positie in het uitspannel zou zijn. Want het was net zo duidelijk voor deze intelligente mensen als het voor u behoort te zijn dat, als de maan, de planeten en de zon goden waren, zij een eigen denkvermogen zouden hebben en overal naartoe konden gaan waar zij wilden!

Maar de ontwikkelde Chaldeeën voor-

spelden precies de positie van de maan en de planeten aan de hemel. Zij wisten ook dat deze hemellichamen onderworpen waren aan de goddelijke natuurwetten. Maar zij haatten Gods wetten — net zoals de meeste mensen heden ten dage. Daarom wisten zij ook dat deze hemellichamen geen goden waren.

Uw Bijbel bewijst dat zij opzettelijk het bewijs van Abraham van één Oppermachtig, wetgevende Schepper-God afwezen. Hetzelfde deden later de Griekse wijsgeren. „En daar zij het verwerpelijck achtten God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijck denken” — een denken zonder verstand (Rom. 1:28).

Waarom de Chaldeeën het volk liever godsdienstige leugens onderwezen

Welke uitvlucht gebruikten de Chaldeeën voor het afwijzen van Abrahams bewijs van God? Het antwoord is eeuwenlang verborgen gebleven.

Toen Abraham het bewijs van een Schepper-God openbaar maakte — een bewijs dat zij niet konden ontzenuwen — moesten deze Chaldeeuwse priesters een keuze maken: óf dezelfde leugens blijven onderwijzen, óf zich van hun oude weg afkeren en beginnen de waarheid over de Schepper-God te onderwijzen. Deze bedriegers kwamen tot de slotsom dat de lof en beloning van de mens beter was dan de lof en beloning van God. De mens wilde, toen net zomin als nu, God gehoorzamen. De mens wist dat als God natuurwetten voor de ordening van het stoffelijk heelal in beweging had gezet, Hij ook geestelijke wetten in beweging gezet moest hebben voor het ordenen der geestelijke verhouding van de mens tot diens Schepper. Die wet wilden zij *niet* gehoorzamen.

Nadat zij verkozen hadden liever de mens dan God te behagen, bleven deze godsdienstige huichelaars het volk misleiden met het te laten geloven in de tradities van hun voorvaderen. Heden ten dage zijn fysici bereid natuurwetenschappen te doceren — scheikundige, wiskundige en natuurkundige wetten — alleen maar omdat zij ook onderwijzen dat deze wetten zich nu eenmaal zo ge-

evolueerd hebben. Zij weigeren God de Wetgever in hun denkpatroon te betrekken!

Omdat Abraham het waagde het volk van Chaldea te onderwijzen in wat de priesters de gevaarlijke leer van één Wetgever noemden, zetten deze huichelaars, schreef Josephus, „een oproer” tegen hem op.

Waarom God Abraham uit Chaldea wegriep

De priesters zouden geprobeerd hebben Abraham wegens het bekendmaken der waarheid te doden ware God niet tussenbeide gekomen.

Lees nu met meer begrip waarom God tot Abraham zei: „Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal” (Gen. 12:1).

Volgens Josephus zetten de Chaldeeën, nadat Abraham met het bekendmaken van zijn bewijs was begonnen, „een oproer tegen hem op” (I, vii, 1). Deze Chaldeeën waren niet van plan toe te laten dat Abraham het volk zou leren dat er één Schepper-God was.

Abraham wist dat de natuurwetten die het heelal ordenen, het bewijs van een Wetgever zijn. Hij wist dat een Wetgever die machtig genoeg was heerschappij over het ganse heelal uit te oefenen, God moest zijn.

In tegenstelling met de priesters van Chaldea — die liever een leugen verkondigden om de lof van de mens oogsten — verkoos Abraham deze God te gehoorzamen.

Die God verscheen aan Abraham. „Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis,” zei Hij, „naar het land, dat Ik u wijzen zal” (Gen. 12:1). Abraham trok uit Chaldea en ging naar Kanaän (Gen. 12:5). Hij deed zoals God geboden had.

Wij lezen in het enig werkelijk betrouwbare geschiedenisboek, de Bijbel, dat er, nadat Abraham naar Kanaän was getrokken, een hongersnood uitbrak die hem dwong met zijn kudde naar Egypte te trekken totdat de hongersnood voorbij was (Gen. 12:10).

Tijdens zijn verblijf in Egypte schreef Abraham opnieuw een hoofdstuk in de annalen der geschiedenis. Volgens Josephus onderwees Abraham de Egypte-

tenaren „in de rekenkunde, en wijdde hij hen in in de wetenschap der astronomie.” Want, zoals Josephus vermeldt, vóór de komst van Abraham in Egypte waren de Egyptenaren niet vertrouwd met rekenkunde en astronomie (I, vii, 2).

Waarom lieten de Egyptenaren zich door Abraham de wetenschap der rekenkunde en astronomie onderwijzen? Het antwoord is eenvoudig. Zij hadden gehoord welk een groot fysicus, astronoom en mathematicus Abraham was. Onmiddellijk na zijn aankomst vroegen de Egyptenaren hem dan ook hen in rekenkunde en astronomie te onderwijzen, hetgeen hij deed.

Nadat de hongersnood in Kanaän voorbij was, ging Abraham terug naar het land dat God hem aangewezen had. Die kennis bereidde Egypte intussen voor op wereldheerschappij, en maakte van Egypte het enige land waarin het volk Israël tot wasdom kon komen — zoals het 400 jaar na Abraham dan ook deed.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

(Vervolg van pagina 4)

VERSTAND GEHEEL EN AL HETZELFDE ALS DE HERSENEN VAN EEN DIER?

„Dat is de kritieke vraag. En om het antwoord te vinden, leggen we dit fundamentele vraagstuk voor aan de onpartijdige arbitrage van het hersenonderzoek.

„Representatieve hersenen van zoogdieren kunnen gewogen worden en, gerangschikt naar afnemend gewicht, zijn ze: Walvis, olifant, dolfijn, mens, gorilla, chimpansee en rat. Vergelijkende anatomische studies onthullen een gelijkvormigheid in bepaalde hersenstructuren: Elke structuur is in elk brein aanwezig, hoewel hun relatieve afmetingen variëren. Er bestaat geen kwalitatief verschil tussen al de zoogdierhersen.

„Mentaal staat de mens natuurlijk ontegenzeggelijk aan de top. Dat ligt voor de hand. Maar hij heeft niet

Bent U, evenals Abraham, een waarheidslievende wetenschapsmens?

Bent U, evenals Abraham, liever op zoek naar de goedkeuring van God dan naar de loftuitingen van de mens?

Bent u, evenals Abraham, eerlijk genoeg te erkennen dat de schepping het bewijs is van een Schepper? U kunt het bewijs vinden in onze kosteloze brochure *Bestaat God?*

Wilt u dan, evenals Abraham — nadat u heeft erkend dat God God is, u door de Almachtige God naar de echte kennis waarom het heelal werd geschapen laten leiden? Dit wordt duidelijk uiteengezet in de gratis boekjes: *Wie zal het heelal beheersen?* en *De ideale Wereld van morgen — een blik in de toekomst.*

God kan van u zeggen — als u het Hem toelaat — zoals Hij van Abraham zei: „En hij geloofde in de HEER, en Hij [God] rekende het hem toe als gerechtigheid” (Gen. 15:6). □

het grootste brein! En dat is verbazingwekkend.

„Niettemin kunnen fysiologen deze schijnbare tegenstrijdigheid verklaren. Zij realiseren zich dat alleen de hersenschors verantwoordelijk is voor bewuste intelligentie. (De *hersenschors* is het dunne (4 mm) buitenoppervlak van de grote hersenhelfronden. Het is geplooid en gegroefd, waardoor een enorme oppervlaktevergroting ontstaat binnen de betrekkelijk kleine ruimte van de schedelholte.) Verder onderzoek brengt drie algemene categorieën van hersenschors aan het licht: 1. motorische gebieden die de bewegingen regelen, 2. sensibele gebieden dienend voor directe prikkels (gezichts, gehoors, somesthetisch), en 3. associatiegebieden welke niet direct in verbinding staan met het milieu. De associatiegebieden vallen uiteen in twee gebieden: posterieur-associatiegebieden die betrekking hebben op zintuiglijke associatie en het oplossen van problemen, en frontale-associatiegebieden, waar gedachten in de sfeer van tijd, sociaal bewustzijn en de ‚wil‘ hun oorsprong

vinden. Associatiegebieden zijn dus de sleutel tot het *menselijk* denken. De mens heeft grote associatiegebieden — vooral de frontale gedeelten. Als een gevolg *moet* de mens wel enigszins verder gevorderd zijn dan alleen de grootte van z'n hersenen doet vermoeden.

„Maar hier openbaart zich weer een probleem: De hersenschors van de mens, zelfs z'n frontale-associatiegebieden, zijn niet zo groot als die van een walvis. Maar misschien is het dan de *relatieve* verhouding van associatiegebieden waar het om draait. Misschien „bezetten” teveel *motorische en sensibele gebieden* de hersenen — op dezelfde manier als vele kleine plaatselijke radiozenders het bereik van een zeer krachtige zender beperken — daardoor de *associatiegebieden* niet de storingrijke ruimte latend, die zo noodzakelijk voor het opwekken van abstracte, cognitieve en symbolische gedachten is. Als dit inderdaad zo is, dan is de *ratio* (percentage) van associatiegebieden tot de gehele hersenschors de kritieke factor.

„Onze *fysiologische* conclusies kunnen nu hun beslag krijgen: De hersenen van de mens zijn het verst gevorderd; *op de voet gevolgd* door chimpansee (met een hoge *ratio* van associatiegebieden), walvis, dolfijn en olifant (met *uitgebreide* associatiegebieden.)

„Met het oog op individueel en collectief gedrag, en gebaseerd op al het fysieke bewijsmateriaal, zou een onverzoenlijke materialist dus zelfvoldaan mogen verwachten dat *dezelfde dicht bijeenliggende* relatieve posities van de ‚mentale bekwaamheden‘ der mens, chimpansee, walvis, dolfijn en olifant zouden voorkomen, die reeds tussen hun respectieve hersenen bestaan. Maar zo'n naïef persoon zou zichtbaar geschokt zijn na een studie van vergelijkende psychologie. De mentale capaciteit van menselijke wezens zou *volslagen onmogelijk* schijnen, geoordeeld naar zijn warboel van pompeuze ideeën waar hij zichzelf mee heeft misleid.

„Iedereen die zich ook maar een beetje bewust is van zijn omgeving zal in de mens beslist een uniek schepsel herkennen. De mens is volkomen

anders—hij brengt auto's en astronauten voort, bruggen en borstels, symfonieën en solitairespelen, catastrofes en calamiteiten. De mens communiceert symbolisch, hij stelt vragen over zichzelf, hij graaft in zijn verleden, hij stelt z'n geschiedenis op schrift, hij bouwt voort op zijn voorgangers en hij geeft door aan zijn nageslacht. Geen van deze eigenschappen wordt ook maar in de minste mate door chimpansee, walvis of enig ander dier aan de dag gelegd.

„De materialist staat perplex. Hij kan geen verklaring geven voor de gapende kloof tussen menselijk verstand en dierlijk instinct. Zó verschillend zijn de hersenen niet — anatomisch, biochemisch of electrisch gezien.

„Er is geen *fysieke* verklaring mogelijk.

„En dat jaagt de materialist angst aan — want z'n hele levensstijl wordt nu in twijfel getrokken.

„Hij weet dat er maar één oplossing voor het probleem is: Er moet een uniek, NIET-*fysiek* bestanddeel in het menselijk verstand bestaan — iets, dat de menselijke hersenen tot het menselijke verstand transformeert.

„Niet-*fysiek*! Er is geen andere keus. Uiteraard werkt het bestaan van *wat dan ook* dat niet-*fysiek* is, altijd erg deprimerend op het gemoed van veel wetenschapsmensen, want dat houdt de erkenning in dat er een realiteit is die *boven* hun eigen — nu beperkte — arbeidsterrein staat. Niettemin, ten einde toch nog een zweem van hun hoogaangschreven intellectuele eerlijkheid te behouden, moet elke wetenschapsman wel toegeven dat het menselijk verstand een NIET-*fysiek* bestanddeel bevat.

„Met de kosmologische betekenis van zo'n intieme niet-*fysieke* kracht in gedachten, dienen we de logische opeenvolging der voorafgaande vereiste stellingen die in de volgende conclusie culminereren, duidelijk te begrijpen.

1. De mens bezit niet het grootste brein, noch de grootste hersenschors, noch zelfs de grootste associatiegebieden. Daarom kan de omvang der hersenen niet de enige

verklaring van ‚verstand‘ zijn, want anders zouden walvis, olifant en dolfijn de wereld domineren.

2. De hersenen van zoogdieren zijn kwalitatief identiek; er zijn geen unieke secties in de menselijke hersenen — elke structuur wordt gemakkelijk in andere hersenen teruggevonden.
3. Verhoudingsgewijs heeft de mens de uitgebreidste associatiegebieden. Dit kritieke percentage (associatiegebieden/totale hersenschorsgebied x 100) is bij de mens ongeveer 60%, bij de chimpansee 40%, en minder dan 10% bij de rat. Ongeveer dezelfde relatieve verhouding geldt ook tussen mens, chimpansee en rat in verband met de microanatomische organisatie der zenuwcellen in de hersenschors en de ingewikkelde golfbewegingen der electrische activiteit in de hersenschors. De trend is duidelijk: de hersenen van de chimpansee zijn ENORM meer complex dan de hersenen van een rat, terwijl hiermee vergeleken de hersenen van de mens maar *iets* meer ingewikkeld zijn dan die der chimpansee. De hersenen van mens en chimpansee zijn elkaars gelijke, de hersenen van de rat komen vèr achteraan.
4. *Dus, gebaseerd op alle fysieke data, zou de chimpansee in veel grotere mate mentaal ‚superieur‘ moeten zijn aan de rat dan de mens mentaal superieur aan de chimpansee is.* De chimpansee/rat ‚soort-I.Q.‘-verhouding zou aanzienlijk boven die van de mens/chimpansee verhouding moeten liggen. We zouden daarom kunnen verwachten dat het product van hun hersenfunctie (het mentale vermogen van mens, chimpansee en rat) — de psychologische prestaties van de individuen en de sociologische capaciteiten van de soorten — de relatieve posities van hun respectieve hersenen nauw zouden volgen en ongeveer overeenkomstig zijn voor de mens en de chimpansee, terwijl er een groot verschil zou bestaan tussen chimpansee en rat. Als gevolg, *alleen*

gebaseerd op hun fysieke hersenen, hoort de mens maar een *heel klein beetje* beter te ‚denken‘ dan de chimpansee, terwijl de chimpansee *aanmerkelijk* beter hoort te ‚denken‘ dan de rat.

5. Maar precies het tegenovergestelde is het geval. Chimpansees en ratten ‚denken‘ op vrijwel dezelfde wijze. Beide kunnen ingewikkelde problemen met lange reeksen handelingen oplossen; beide hebben overeenkomstige groepsactiviteiten, maturatieprocessen enz. Het is waar dat het gedrag van de chimpansee ingewikkelder en minder stereotiep is. Desalniettemin verschillen chimpansees en ratten alleen *kwantitatief* — niet kwalitatief.
6. Maar wie kan eerlijk zeggen dat de mens slechts *kwantitatief* met de chimpansee verschilt? Wie, behalve de mens, bezit het besef van verrukking, de verrukking van liefde, de liefde voor schoonheid, de schoonheid van vervulling, de vervulling van inspiratie, de inspiratie van scheppend vermogen, het scheppend vermogen van wijsheid, de wijsheid van nederigheid, de nederigheid van humor en de humor van zichzelf? De mens staat op zichzelf — een heel apart schepsel.
7. We kunnen nu onze slotsom formuleren:
 - (a) De hersenen van de mens komen overeen met die van dieren, met alleen maar de geleidelijke toename in ontwikkeling, zoals ook waargenomen kan worden bij *alle* zoogdieren van de rat tot de chimpansee.
 - (b) Alle hersenonderzoek — anatomie, biochemie, electrofysiologie — bewijst steevast dat de menselijke hersenen nauwelijks superieur zijn aan die van de chimpansee, terwijl de hersenen van een chimpansee *aanzienlijk* superieur zijn aan die van de rat.
 - (c) Bijgevolg, *als* het menselijk verstand geheel en al het product is van de menselijke hersenen, dan kan het menselijk

verstand *nauwelijks* superieur zijn aan dat van de chimpansee, terwijl de hersenen van de chimpansee *aanzienlijk* superieur moeten zijn aan die van de rat.

- (d) Maar chimpansees en ratten hebben kwalitatief *dezelfde* compulsieve ‚denk‘-patronen.
- (e) En het zelfbewuste menselijke verstand is oneindig superieur, onweerlegbaar apart en onherroepelijk gedissocieerd van het stereotiepe gedrag van de chimpansee.
- (f) Klaarblijkelijk kan de gapende kloof tussen het unieke, onbeperkte menselijk verstand en de instinctief automatische dierlijke hersenen niet verklaard worden door de *geringe* superioriteit van de stoffelijke menselijke hersenen.
- (g) *Daarom moet er een niet-fysiek bestanddeel aan de menselijke hersenen toevoegd zijn, dat zich daarmee verenigt en zo menselijke hersenen verandert in menselijk verstand.*

„Verlies nu *alstublieft* punt 7f en 7g tussen al die woordenrijkheid en retorica *niet* uit het oog! De hersenen van de mens als zodanig kunnen het menselijk verstand *niet* verklaren — dat is buiten kijf. Er *moet* een *niet-fysiek* bestanddeel zijn dat buiten het bereik van onze microscopen, reageerbuisen, elektroden en computers ligt. Evolutie-theoretici mogen graag op de duidelijke overeenkomsten tussen de hersenen van mensen en apen wijzen, om hun geloof dat beide van een gemeenschappelijke oorsprong in het grijze verleden afkomstig zijn, met bewijzen te staven. Het is hogelijk ironisch dat wat ze in werkelijkheid gevonden hebben, de meest belangrijke wetenschappelijke observatie in de geschiedenis is, en onweerlegbaar het bewijs levert dat er een niet-fysiek element in het menselijk verstand aanwezig moet zijn. Zonder deze niet-fysieke factor, zou de mens niets meer kunnen zijn dan een ‚super-chimpansee‘ — intelligenter dan een ‚normale‘ chimpansee intelligenter is dan een iets minder ontwikkeld zoogdier.

„Kan er nog enige twijfel bestaan? Het menselijk verstand staat op een oneindig hoger peil dan het dierlijk brein. Maar waarom? Hoe werd het menselijk verstand voortgebracht? Als de menselijke hersenen een geloofwaardige fysiologische verklaring aanboden — een structuur, functie of vermogen dat niet in dierlijk brein ontwaard wordt — zouden materialistische wetenschapsmensen dan niet ogenblikkelijk de gegevens gepubliceerd hebben om daarmee hun bewering te ondersteunen dat het menselijk verstand voor 100% fysiek is? Natuurlijk *zouden* ze dat gedaan hebben — maar dat hebben ze *niet* — omdat ze dat *niet kunnen!*

„Denk daar eens over na.

„Voor de werkelijk onbevangen individu is het vruchteloos het unieke van menselijk verstand natuurwetenschappelijk te rationaliseren.

„Er moet een niet-fysiek element — een ‚geest‘ — in de mens aanwezig zijn.”

In zijn rapport haalt Dr. Kuhn vervolgens de mogelijke argumenten aan, die de materialist nog over heeft; hij onderzoekt en weerlegt ze. Dit deel van het rapport is nog technischer dan het voorgaande en zou langdradig en wellicht onbegrijpelijk zijn voor lezers die niet geschoold zijn in deze takken der natuurwetenschappen. Ruimtegebrek weerhoudt ons ze in dit artikel op te nemen.

Naar mijn mening is wat ik hier in beknopte vorm weergegeven heb niet alleen interessant, maar ook afdoende voor de onbevooroordeelde geest.

Voorheen heb ik in deze rubriek dit onderwerp kort en oppervlakkig aangestipt. Openbaring heeft duidelijk gemaakt wat deze nieuwe wetenschap eindelijk ontdekt heeft: *het feit* van de aanwezigheid van een GEEST in de mens. Maar die geest, eigen aan de mens, is nadrukkelijk en beslist GEEN onsterfelijke ziel. Bijbelse openbaring verwerpt beslist het heidens geloof in een „onsterfelijke ziel”. Het laat integendeel de „ziel” als de levende, ademhalende MENS zien, geheel en al samengesteld uit fysieke aardse stoffen. De ziel wordt derhalve aangetoond te zijn samengesteld uit materie — *niet* uit geest. Twee keer staat er geschreven: „De ziel die zondigt, die zal STERVEN.”

Deze geest bevindt zich veeleer in de ziel, die geheel sterfelijk is.

De functie van deze menselijke geest dient om het vermogen van intellect aan het menselijk brein te verlenen. Het is niet een geestelijk wezen, maar een geestelijk bestanddeel. Deze geest, op zichzelf, kan niet zien, horen, voelen, denken of weten. Het heeft van zichzelf, onafhankelijk van de hersenen, geen bewustzijn. Het zijn de fysieke hersenen die zien door het oog, die horen door het oor. Het zijn de HERSENEN die WETEN — die, in staat gesteld door de menselijke geest, denken, overleggen en tot bewust begrip komen. De kennis bevindt zich in de hersenen, niet in de geest, die onafhankelijk van de hersenen staat.

Ik herhaal: de geest in de mens verleent alleen het vermogen van intellect aan de hersenen — het vermogen om te DENKEN, te OVERLEGGEN, om beslissingen te nemen. Deze menselijke geest bezit van zichzelf geen bewustzijn, onafhankelijk van de hersenen.

Er is hier geen ruimte u al de FEITEN uit de Bijbel te geven. Ze zullen in het toekomstige boek verschijnen dat gratis aangeboden zal worden als een openbaar dienstbetoon. Ik wil u echter waarschuwen dat het een ware openbaring zal zijn, dat met FEITEN veel foutieve ideeën, die aanmerkelijke publieke ontvangst genoten hebben, vernietigen zal.

Het kardinale punt is dit:

De aanwezigheid van deze GEESTELIJKE inhoud in de mens begiftigd hem met een emotionele, morele en geestelijke natuur. Het confronteert hem met GEESTELIJKE PROBLEMEN, die hij NIET BEGRIJPEN KAN.

En WAAROM kunnen zelfs de grote geleerden ze niet begrijpen?

Omdat het menselijk VERSTAND BEGRENSD is tot kennis van het fysieke en het stoffelijke. Kennis kan het verstand alleen op natuurlijke wijze binnenkomen, door de zintuigen van gezicht, gehoor, reuk, gevoel en smaak. Zoals eerder gezegd, kan de geest niet zien. De stoffelijke hersenen zien, door het oog.

De mens, als gevolg van deze geest in hem, ziet zich voor *geestelijke problemen* gesteld. Maar hij is niet in staat geestelijke KENNIS op te nemen. Want geest kan hij niet ZIEN. Noch kan hij

geest horen, proeven, ruiken of voelen.

En waar leidt *dit* ons naar toe?

Het menselijke verstand werd — met een grootse bedoeling — door een Alwijze Schepper INCOMPLEET gemaakt. De mens werd geschapen met een BEHOEFTE aan een andere Geest! *Niet een menselijke geest* — maar de Geest van de levende God! *Dit* heeft de mens eeuwenlang ter beschikking gestaan, maar hij heeft het met verachting van de hand gewezen. Alleen door de toevoeging van deze Heilige Geest van de levende God, kan het menselijke verstand geestelijke kennis en geestelijke REALITEIT bevatten. En hij moet het ontvangen door openbaring, iets wat de

geleerden van deze wereld verworpen hebben.

Ik heb gezegd dat ALLE menselijke kwalen, gebreken en lijden het gevolg zijn van de overtreding van de onverbidde wet der LIEFDE — de weg van uitgaande bezorgdheid — van onbaatzuchtigheid — van geven en delen — van dienen en helpen. Deze Wet wordt, in principe, opgesomd in de Tien Geboden. Maar deze onverbidde, levende Wet is een *geestelijke* Wet, waar de vleselijke mens vijandig tegenover staat!

Alle ellende, elk kwaad dat de mens overkomt, is een gevolg van de overtreding van die WEG — die Wet!

Velen van mijn lezers zullen dit niet begrijpen. Sommigen zullen hierover gebelgd zijn — hopelijk *U* niet! Maar of u het nu aanneemt, verwerpt, liefhebt of haat, of dat het u alleen maar aan het denken zet — HET IS DE WAARHEID, die, op haar tijd, nu niet zo ver meer af, door IEDEREEN begrepen zal worden!

Dit zal een uitermate belangrijk boek worden. Het zal in *De ECHTE WAARHEID* aangekondigd worden wanneer het beschikbaar is. Maar wetend hoe moeilijk het voor mij is om zulk schrijven in mijn toch al zo drukke programma in te lassen, kan ik niet beloven wanneer het klaar zal zijn. Ik zal mijn best doen. Wees dus alstublieft geduldig. □

EVOLUTIE

(Vervolg van pagina 12)

geen eik, die de moderne spechten regelmatig uitkiezen; zoek een *zachttere* boom uit, een populier bijvoorbeeld.

Dan begint hij te hameren. AU!

Stervende aspirant-spechten

Kunt u het zich voorstellen? De bosgrond ligt bezaaid met dode en stervende „halfwas“-spechten die hun snavel gebroken hebben, hun nek ontwrict, hun kop verbrijzeld, of hun staartveren gebroken hebben en niet meer kunnen vliegen.

Andere vliegen wellicht wild in het rond, duizelig geworden door een verblindende, barstende koppijn — en vliegen blindelings tegen de bomen te pletter!

Dit gaat duizenden, nee, miljoenen jaren zo door. Geen enkele „specht“ kon zijn voedsel uit een boom halen, want ze hebben nog niet de hoogstgespecialiseerde uitrusting ontwikkeld, die ze daarvoor nodig hebben. Alle „aspirant-spechten“ blijven sterven. Niet één overleeft.

Om verschillende redenen kunnen ze niet overleven.

Ten eerste MOETEN ZE DE MIEREN EN LARVEN BINNENIN BOMEN ZIEN TE BEMACHTIGEN willen ze in leven blijven! En ze kunnen de hele speciale apparatuur om voedsel te verkrijgen niet ontwikkelen zolang ze die nog niet nodig hebben. En zodra ze die nodig

hebben, dienen ze er haast achter te zetten, want vogels hebben een snelle stofwisseling en moeten, in verhouding tot hun grootte en gewicht, méér eten dan bijna elk ander levend wezen.

Maar alle pogingen lopen steeds op hun dood uit. Sommige blijven in spleten steken en doen vruchteloze pogingen hun snavel te bevrijden die in een oude, taaie eik is blijven vastzitten. Andere sterven aan zware hersenschuddingen.

Geen overlevenden meer

De rest sterft omdat ze geen nesten kunnen bouwen. Spechten bouwen hun nesten namelijk in het binnenste van een boom.

Maar ze pikken geen „oude holle bomen“ uit. In plaats daarvan hakken zij hun *eigen* gat in een boom uit. De boom kan weliswaar gedeeltelijk hol zijn, of er kan al een knoestgat in zijn om mee te beginnen, of er kan zich reeds een mierenkolonie in bevinden. Maar er *komt* beetelen aan te pas — ze moesten toch *eens* beginnen.

De spechten (die eigenlijk nog geen spechten zijn) blijven sterven.

Niet één overleeft.

En terwijl de volgende generaties steeds maar weer proberen bomen te bewerken, is er één kleine specht (die niet bestaat, aangezien niet één de „rampen“ overleefd heeft — daar ze immers niet verder konden leven, omdat ze er niet in slaagden hun voedsel uit het binnenste van de bomen te halen) die tenslotte toch de verbazingwek-

kende, bijzondere vereisten ontwikkelt om een echte, heuse specht te worden.

Klinkt dat logisch?

Is zo iets geloofwaardig? Kunt u het geloven?

Mutaties kunnen het ontstaan van de specht niet verklaren. Vage ideeën, volgens welke sommige vogels hun snavel aan takken „schoonmaakten“ en toen „toevallig“ begonnen zijn zachtjes aan op bomen te gaan bikken, gaan niet op. Vergeet niet dat ongeveer 99 van de 100 mutaties *inferieure* schepselen voortbrengen, die *minder* geschikt zijn om voort te kunnen bestaan.

Nee, miljoenen spechten over de wereld hebben gaten in de evolutie-theorie geboord.

Wat is de waarheid?

Het is nu tijd geworden dat u tot de KERN VAN DE ZAAK doordringt — precies zoals de specht dat met z'n boom doet — en dat u voor uzelf bewijst dat GOD ALLES GESCHAPEN HEEFT!

Elk der miljoenen en miljoenen levensvormen op deze aarde heeft haar eigen bijzondere geschiedenis! En van de eerste tot de laatste zijn ze de moeite waard om bestudeerd en over *nagedacht* te worden.

Wilt u meer over de verschillende vogelsoorten te weten komen, schrijf dan om ons boekje *Een vleugellamme theorie*. Dit prachtig geïllustreerde, in kleurendruk uitgevoerde boekje laat u zien wat evolutionisten zelf toegeven over hun theorie. □

INGRIJPENDE VERANDERINGEN

IN HEDENDAAGS *Wereldgebeuren*

TIJDENS de afgelopen paar maanden heeft de naam „Dolle Mina's” ettelijke malen voorpagina-nieuws gemaakt. Over de lengte en breedte van Nederland scharen vrouwen zich achter de vrijheidsbanier. Dergelijke bewegingen worden nu ook in vele andere landen georganiseerd.

Vrouwen willen meer rechten — minder traditionele verplichtingen. Vrouwen willen bevrijd worden — bevrijd van de vaat doen, het verschonen van Jantjes luiers, eten klaarmaken. De Dolle Mina's willen vrijheid — zowel binnen als buiten het huwelijk.

Wat wil men bereiken?

Enige der vooraanstaande doelen van de Dolle Mina's zijn:

- Gratis kinderchrèches in heel het land, die door de regering gebouwd en gefinancierd moeten worden. Dit moet het voor de vrouwen mogelijk maken meer tijd buitenshuis aan een baan te besteden, terwijl hun kinderen door vreemden verzorgd worden.
- Gelijk loon voor werk dat door mannen en vrouwen in vergelijkbare beroepen verricht wordt.
- Het legaliseren van aborties — ook door de Staat te financieren.
- Een drastische herziening van de rolverdeling binnen en buiten het huwelijk. Dit houdt niet alleen in het hoofdelijk omslaan van dagelijks huishoudelijk werk zoals vaatwassen en eten klaarmaken, maar ook dat man en vrouw beiden verantwoordelijk zijn voor het toezien op de fysieke behoeften van de kinderen. Tot slot wil de organisatie dat de vrouw niet langer door de

man op sexueel gebied onderdrukt wordt. Tijdens de afgelopen maanden hebben de controversionele Dolle Mina's talloze keren gedemonstreerd om hun overtuiging en toewijding te tonen.

Dertig vrouwelijke leden van de organisatie verstoorden het gehele programma van de Miss Cinemanifestatie-verkiezing in Utrecht, door verscheidene jury-leden te „ontvoeren”. De Arnhemse Mina's willen zich met een pistool gaan wapenen „om de stad waar zij eerst onveilig waren onveilig te maken.” In Haarlem legde een klas meisjes van elf jaar het breiwerk neer en weigerde zich nog verder met dergelijk werk in te laten.

De meeste mensen zijn in verwarring. Ze vragen zich af wat de rol van de vrouw in de maatschappij en het gezin nu eigenlijk hoort te zijn. Hoort vader de vaat te wassen terwijl moeder ergens een baan heeft? Horen vrouwen in het zakenleven verward te zijn? En al zouden de Dolle Mina's hun wensen in vervulling zien gaan — zouden de vrouwen er gelukkiger door worden?

De wereld weet het niet. Maar u kunt de antwoorden weten! Schrijf meteen om uw gratis exemplaar van ons nieuwe boekje, *Echte vrouwelijkheid — een verloren kunst?* En als u toch bezig bent, schrijf dan meteen even om ons gratis boekje *Ieder Huwelijk kan gelukkig zijn*. Ze zijn uiteraard beide gratis, en worden als een openbaar dienstbetoon in het algemeen belang aangeboden.

Japans-Chinese samenwerking

De tekenen van een machtsverschuiving in de Oriënt treden duidelijk aan de dag.

De premier van Japan, Eisaku Sato, verklaarde onlangs dat hij de Minister van Buitenlandse Zaken, Kiichi Aichi, opdracht gegeven had een of andere vorm van diplomatieke betrekkingen met Communistisch China aan te knopen.

Japan is reeds handelspartner no. 1 van Peking. De handel tussen de twee landen verleden jaar, als alle cijfers binnen zijn, kan het record van \$650 miljoen dat in 1967 bereikt werd, overtreffen. Japan trekt het meeste profijt van de herleefde handel van China sinds de Culturele Revolutie, en de betrekkingen verbeteren snel. Japanse zakenlui die pas geleden de jaarbeurs van Canton bezochten, meldden dat zij de Chinezen erg vriendelijk vonden. Dit was precies het tegenovergestelde van de vijandigheid die tijdens de Jaarbeurs van 1968 aan de dag trad.

Ook factoren van politieke aard dragen bij om de twee Aziatische machten samen te brengen. Eén punt van overeenkomst zijn de moeilijkheden met de Sowjet-Unie. Sinds de recente overeenkomst met de Verenigde Staten voor de teruggave van Okinawa aan Japan, heeft Tokio op de Sowjet-Unie druk uitgeoefend met betrekking tot een soortge-lijk geschil.

Maar de Russen weigeren absoluut de Koerilen, ten noorden van Japan, die zij sinds de Tweede Wereldoorlog bezet hebben, weer aan de Japanners terug te geven. Deze diplomatieke impasse, gepaard met de groeiende spanning tussen Peking en Moskou, zouden Japan en Rood China wellicht dichter tot politieke en economische samenwerking kunnen brengen. □

IN DIT NUMMER

★ **PERSOONLIJK**

De mens, in tegenstelling tot het dier, wordt geconfronteerd met emotionele, morele en geestelijke problemen. Deze begrijpt hij niet, en gedurende zesduizend jaar heeft hij bewezen ze niet op te kunnen lossen. De heer Armstrong en een van onze medewerkers bespreken in dit artikel waarom de mens zich voor geestelijke problemen gesteld ziet en waarom hij ze niet kan oplossen. Zie pagina 3.

★ **EUROPA'S ROEP WORDT LUIDER!**

Vele Europeanen worden ongeduldig! Zij willen dat Europa zich verenigt — nu! Voorstanders van Europese integratie beginnen werkelijk vorderingen te maken met hun langverwachte „Verenigde Staten van Europa”. Zullen ze slagen? Zal Engeland er in opgenomen worden? Lees dit onthullende verslag van de te Den Haag gehouden EEG-topconferentie. Zie pagina 5.

★ **Vragen waarop de evolutietheorie geen antwoord weet!**

De grootste dwaalleer van vandaag is de evolutietheorie. Het is een geloofsbelijdenis — een schier religieus aandoend geloof in iets dat men noch zien, noch bewijzen kan! Bestaat God? Is Hij de Schepper? Kunt u dat bewijzen? Evolutionisten ontkennen dit en offeren ons hun theorie als het enig mogelijke substituut voor het geloof in God. Maar hoe accuraat, hoe logisch en hoe degelijk is hun theorie? Dit artikel brengt enkele redenen naar voren waarom evolutie volslagen onmogelijk is! Zie pagina 10.

★ **ABRAHAM ... EEN GELEERDE?**

Lees dit verbazingwekkende maar korte bewijs uit de geschiedenis. U zult versteld staan over de onthulling waarom historische feiten verzwegen zijn — waarom de Bijbel ten onrechte als „onwetenschappelijk” is bestempeld. Zie pagina 13.

★ **INGRIJPENDE VERANDERINGEN IN HEDENDAAGS WERELDGEBEUREN.**

Zie pagina 19.